

Prenumerata miesięczna:
Bez odnośnika 4-50
Z odnośnikiem 4-50
Z prześ. poczt. 4-50
Zagranicą... 8-
Cena numeru:
20 groszy
Adres Redakcji:
ul. Wiełopole L. 1.
Telefon Nr. 3542 4450.
Adres Administracji:
ul. Wiełopole L. 1.
Telefon Nr. 1572, 3542 1198
Nr. czeku PKO. 400.402

P. T. Biblioteka Uniwersytecka

NOWA REFORMA

wychodzi codziennie o godzinie 2 po południu

Ceny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetry:
Zwykłe 15 gr
Nadzwyczajne 35
Po kronice 45
Na 1-szej stronie 50
Drobne od słowa 7
Układ tabelaryczny
o 50% droższy.
Załącznik: wedle umowy
Wyłączne zastępstwo
na zachodnią Europę
M. DUKES, Następcy
WIĘDZA - Wollzeile 16

Exposé Müllera

Kraków, 6 lipca.

Trudności przy tworzeniu obecnego gabinetu niemieckiego i niedostateczna jeszcze trwałość jego partynno-parlamentarnej podstawy wyraziły się także w exposé nowego kanclerza Müllera, wygłoszonym w dniu 3 bm. przy przedstawianiu nowego rządu w parlamencie. Równie mdłej, bezbarwnej i banalnej mowy nie wygłoszono już dawno przy podobnej okazji. Same ogólniki, a lewicowy charakter gabinetu, w którym oprócz kanclerstwa trzy najważniejsze teki dzierżą socjaliści, zaznaczony bardzo delikatnie i prawie nieśmiało.

Jeszcze stosunkowo najsilniej brzmiał następ początkowy o pokojowych tendencjach nowego rządu. Stwierdziwszy, że dla Niemiec skończył się już okres powojennych i rewolucyjnych wstrząsów i że „fundamenty” republiki niemieckiej stoją silne i niewzruszone”, kanclerz Müller wskazał na konieczność wytycznej pracy dla wszechstronnego postępu, której zasadniczym warunkiem jest zabezpieczenie i utrwalenie pokoju międzynarodowego. Rząd jego ma pod tym względem przed sobą jasno wytyczoną drogę, którą też pójdzie konsekwentnie, domagając się przede wszystkim ewakuacji okupowanych jeszcze prowincji nadreńskich. — Jeszcze tylko półtora roku brakuje do traktatowego terminu opróżnienia drugiej strefy okupowanej. Gdyby mocarstwa okupujące miały czekać z ewakuacją tej drugiej strefy aż do tego terminu, to — jak się charakteryzycznie kanclerz Müller wyraził — „zostałaby zmarnowana wybitna sposobność do przeistoczenia polityki porozumienia w czyn”, problem bowiem ewakuacyjny jest „prosty i jasny i potrzeba tylko dobrej woli do jego rozwiązania”.

Prowadząc swoją politykę pokojową na arenie Ligi Narodów, Niemcy zdecydowane są na najbliższej sesji postawić z całym naciskiem sprawę podjęcia w odpowiedniej skali i z dostateczną powagą sprawy powszechnego rozbrojenia. „Świat musi wreszcie zrozumieć,

że dla Niemiec byłby to stan niemożliwy do zniesienia, gdyby nadal one same jedne do ostatecznych granic rozbrojone miały znajdować się wśród państw aż po zęby uzbrojonych”.

W dalszym ustępie omówił nowy kanclerz sprawę reparacji, podnosząc, że nadszedł już czas, aby reparacje te ostatecznie ustalić i aby stan obecny, który same mocarstwa koalicyjne uznały za prowizoryczny, zastąpić stanem definitywnym, opartym na zasadzie, że reparacje mogą być płacone tylko z rzeczywistych nadwyżek niemieckiego gospodarstwa narodowego.

Przeszedłszy z kolei do zagadnień ekonomicznych i społecznych, kanclerz zapowiedział, że rząd obejmie kontrolę nad trustami i kartelami, które w ostatnich latach powstały w produkcji niemieckiej, monopolizując ją w wielu dziedzinach. Leży w interesie nie tylko ogółu obywateli i państwa, ale samych tych karteli i trustów, aby wykonywana nad nimi kontrola rządowa dawała gwarancje, że działalność tych potężnych organizacji nie opuści nigdy gruntu dobra publicznego. Przrzekłszy zajęcie się losem stanu średniego i małych przedsiębiorców i rzemieślników, którzy powinni być chronieni przed przemocą wielkich organizacji przemysłowych, kanclerz z wielkim naciskiem podniósł konieczność pośpieszenia z pomocą rolnictwu i podniesienia jego rentowności, bez czego zależność Niemiec od zagranicy w zakresie wyżywienia wzrośnie jeszcze bardziej, obciążając dalej bilans płatniczy niemiecki, a miejski targ pracy zostanie aż do nieznosności obciążony przybywaniem ze wsii rak niezatrudnionych. Drogę ku poprawie upatruje kanclerz przede wszystkim w zajęciu się losem gospodarstw włościańskich i przyjęciu im z pomocą przy jakościowo podnoszeniu i uszlachetnianiu ich produkcji.

Cały system ustawodawstwa socjalnego będzie nie tylko utrzymany, lecz w dalszym ciągu rozwijany i doskonalony. W szczególności rząd przystąpi do

konwencji waszyngtońskiej o ośmiogodzinny dzień roboczy.

Wszystkie te jednak działania wtedy tylko będą owocami, jeśli dokonujące ich państwo i rząd będą opierały się na trwałym fundamencie prawa i konstytucji, dlatego kanclerz oświadcza uroczyście, że obronę konstytucji wewnętrzną i opartej na niej demokratycznej państwowości będzie uważał za swoje najważniejsze zadanie. W tym celu wystąpi do parlamentu przede wszystkim z inicjatywą w sprawie ustanowienia państwowego święta konstytucji, celem utrwalenia szacunku dla niej i dla jej symbolów w najszerszych masach ludności.

Dla usunięcia powszechnie już uznanych braków obowiązującej obecnie ordynacji wyborczej rząd wystąpi z projektem jej reformy. Będzie on szedł w tym kierunku, aby przy zachowaniu zasady proporcjonalności wytworzyć między posłami a wyborcami stosunek ściślejszy.

Ogólnikowo zapowiedziana reforma szkolnictwa w celu dalszego jego udoskonalenia, ustawa amnestyjna, zniesienie kary śmierci, reforma systemu podatkowego w kierunku możliwego odciążenia małych przedsiębiorstw, kontrybucyj, wreszcie zapowiedź systemu oszczędnościowego w gospodarce rządowej dopełniają tego skąpego nie tylko w słowach, lecz także w przewodnich idejach programu. Nosi on na sobie zbyt wyraźne cechy zmuśnionego zlepkę, mającego zadowolić lub przynajmniej nie drażnić partje w rządzie reprezentowane, aby którakolwiek z nich mogła go poprzeć istotnie z zapalem i bez zastrzeżeń. Program ten zdaje się w zupełności potwierdzać powszechne przewidywanie, że nowy rząd będzie jednym z najbardziej szarych i przeciętnych, jakie do tej pory republika niemiecka posiadała. Ale bardzo być może, że ta właśnie szarość i przeciętność stanie się podstawą jego trwałości...

Polityka zagraniczna Niemiec nie ulegnie zmianie.

(Telegram własny „N. Reformy”).

Berlin, 6 lipca.

Wczorajsze posiedzenie parlamentu niemieckiego poświęcone było dalszej debacie nad deklaracją rządową.

Na wstępie posiedzenia zabrał ponownie głos kanclerz Müller, aby rozprawić się z zarzutami postawionymi mu wczoraj przez mówców opozycyjnych. Na silnie bronił się p. Müller przeciwko zarzutom niemieckonarodowym, a w szczególności hr. Westarpi, jakoby polityka nowego rządu dążyła do jakiegokolwiek zmiany kursu i jakoby rząd miał zamiar być bardzo uległym mocarstwom zachodnim lub ustepliwym wobec Polski.

P. Müller w odpowiedzi stwierdził z dumą, że wobec oświadczenia min. Zaleskiego w sprawie Nadrenji, zajął już stanowisko, podkreślając, że wszelkie próby zmierzające do łączenia kwestji Nadrenji z innymi problemami, zostaną przez rząd niemiecki odrzucone. Również bardzo energicznie wyparł się

p. Müller, jakoby rząd niemiecki był gotów do t. zw. Locarna wschodniego. Również i w kwestji szkolnictwa niemieckiego, na Górnym Śląsku nowy rząd niemiecki będzie nienstepliwy i wogóle kierunku polityki zagranicznej nie ulegnie żadnej zmianie. W sprawie traktatu handlowego odbędzie się w przyszłym tygodniu posiedzenie gabinetu z udziałem p. Hermesa, na którym zapadnie decyzja co do dalszych rokowań z Polską. Swoje oświadczeniem p. Müller rozwił wszelkie złudzenia, jakie od dnia wyborów usiłowała szerzyć prasa niemiecka, zapowiadając wielki zwrot w niemieckiej polityce zagranicznej.

Wniosek na przyjęcie oświadczenia rządowego do wiadomości przyjęto w głosowaniu imiennem 261 głosami przeciwko 134 przy 28 wstrzymujących się od głosu.

Następne posiedzenie parlamentu odbędzie się 10 lipca r. b.

Znamienne oświadczenie Brianda

Sprawa okupacji Nadrenji obchodzi wszystkich sprzymierzeńców.

Paryż, 6 lipca (PAT). Przemawiając na posiedzeniu senackiej komisji spraw zagranicznych

Briand oświadczył, że plan Davesa oraz układy Francji ze swoim sprzymierzeńcami

ALEKSANDER KORNEŁ DOBROWOLSKI

PLAŻA

(Dokończenie).

Rzucają się na gorący piasek. Zośka, naturalnie, nie zapomina pokiwać fartuszkem z tyłu.

— Chce nam zrobić świeże powietrze. Jabłko wydają chrząst w szczekach Malinki, a Zośka nie daruje nic kielbasia.

— Która w bucie? Zegarki wrzucili, rozbierając się, do buciaków. Jest to środek ochronny przeciw zasypaniu czasomierzy przez „piaski pustyni”. — Jeszcze dużo czasu. Słońce praży, że aż robią się na plecach czerwone plamy. Znowu zrywają się i hul w wodę. Znowu pani Atena biega po nim.

— Gdzie je pan prowadzi? — rozpacz, bo on wchodzi w najgłębsze miejsce. Malinka spoziera łakomo, jak też tam głęboko i sunie za nim. Już znowu trzy zwichrzone głowy sterczą z nurtu rzeki. Teraz lekcja pływania na wznak. To nogi toną, to głowa, ale wkrótce wszystko jest na wierzchu.

— Potopi! — mruczy pani Atena. — Prawdziwa pokusa.

Czeka na niego z mocnym postanowieniem przywitania go parasolka przez plecy, gdy tylko wyjdzie z wody.

— Nie mówiłem że pani jest doskonałym materiałem na leśnicową?

— Może nie pańska.

— Pewnie. Są jeszcze nieszczęśliwsi ode mnie. Ale niech się pani pocieszy, bo mnie i tak djabli wezmą żywcem do nieba. Zemszczą się za pania.

Parasolka zostawiła drugą prekę na plecach. Przed trzecią Bolek umyka lecz wpada pod pięcie pani Zośki. Naturalnie, kobiety są solidarne.

Pogrom urywa się, bo z niedalekiej góry słychać wołanie. To pan Kazimierz zlati ze swojej brody.

— Kazek, wlaż do wody!

— Nie mam stroju.

— To w adamowym.

— Nie, oni powinni się razem kapać, pani Atena i Kazek. Oboje nie mają kostiumów, to i nie będą sobie mieli nic do wyrzucenia.

— Cicho Zośka, bo uszy puchną.

— Dobrze, będę cicho. Wiesz, że nie jestem bajeczarką, ale jak zobaczę twojego męża, nie wytrzymam, żeby coś nie szepnąć o tej parze nagusów.

— Zośka!

— Cicho, bo dziecko śpi.

— A która w bucie?

— Dwunasta. Spieszmy się, bo wprowadzić nie mam apetytu, ale obiad trzeba zjeść.

— Zośka! I ty mówisz że nie masz apetytu, a pechasz w siebie bez przerwy.

— No, właśnie dlatego.

— Ona pewnie i we śnie wciąż obraca buzią.

— Panie Kaziu, rusza pan brodą, a zdaje się panu, że to dowiep.

— Troszkę tak myślę, bo jeśli pani mój dowiep porównuje z brodą, to ja pani mogę

co najwyżej z owego martwego cielenia ogoniem.

— Ordynus!

Pani Zośka wstaje i mileząco oddaje Kazio- wi pogardliwy ukłon fartuszkami z tyłu.

— Za to będzie pan niósł z powrotem torbę.

— Przecież Bolek torba.

— No, to i jego będzie pan dźwigał.

— Przestańcie się kłócić, bo nadchodzi ciotka z Linką.

— Czy dość gruba, żeby się Kazek powie- sił?

— I, on już wisi na okrętowej. W dodatku ma teściową z tego kalibru, co to mury czę- stochofskie kruszono.

— Ciocia, ciocia! — woła pani Atena tak- im głosem, jak niedawno do tej zimnej wody.

— Biedaczka, ogłuchnie na trzy dni, — mruczy Bolek.

— Żeby pan nie ogłuchł, oberwę panu u- szy. Puśćcie nunię do niego!

— Oho! zminka, jak zając. Stał i ogląda sobie wielki palec u nogi, bo pewnie wpadł na kolek.

— Dobrze mu tak.

— Słuchajcie, jak ciocia milczy.

— Przy pani Atenie nawet Mojżesz pogu- biłby przynajmniej połowę pięcioksięgu.

Patrzcie, jak biedną ciotkę caluje. Pewnie wy- lamala jej szczękę, a klasnęło przytem, jak gdyby stu pływaków skończyło do wody z dwudziestometrowej wysokości.

— Coś sobie ten Bolek zanadto rozpuścił buzię.

— Wolno tobie fartuszek, coś gorszego bu- zia?

— Daj mu jabłko, niech sobie zatka.

— Zrobmy przyjęcie. Posiadacie wszyscy w kółko i mówcie bajki.

— Dobrze. Już mi się za nimi sprzykrzyło.

— Wiecie, najgorszy, to chłop bajeczkarz.

— Pewnie z chłopów, bo od niewiast nikt nie może być gorszy.

— Panie Kaziu, niech pan stanie w naszej obronie i odpowie coś na te impertynencje.

— Jeśli pani brakło konceptu, to cóż tam ja mogę wykrzesać z mojej brody?

— Precz z taką brodą!

— Jakbym zaczęła myśleć tobym coś wy- myśliła.

— Spokój, bo Zośka zaczyna myśleć.

— Lepiej późno, niż nigdy, rzekł lew nie- spodzianie.

— Głupiś!

— Czy chcesz się bawić w echo?

— Ugrzyż się w język.

— W który? Bo posiadam angielski, fran- cuski, niemiecki i...

— „w bucie”.

— Jakże ci tam kogucie w tym bucie?

— Cóż sprostowała mnie, ale zato bę- dzie sama niosła koc.

— Nie aniołku. Ty go wytrzepiesz i bę- dziesz niósł! A teraz w krzaki!

— Tak, tak. Panowie w krzaki, bo w bucie dochodzi pierwsza.

— Gdzie moja kłamka? Gdzie mój apetyt?

— Jak znajdziesz kłamkę, to go otworzysz. Panowie nikną w łożnie i czekają na ha- sło. Wylazcie z krzaków! Potem pójda wszy- scy do domu, gdzie zapewne znajduje się ape- tyt pani Zośki.

funkcjonują w sposób znakomity, wykazując wyraźnie płynące ślad korzyści.

Co do okupacji Nadrenji Briand wyraził pogląd, iż sprawa ta obchodzi nie tylko Francję, lecz także wszystkich jej sprzymierzeńców.

Następnie Briand zaznaczył, że pakt Kelloga oraz okoliczności, w których poczyniono zastrzeżenia pozwalają mieć nadzieję rychłego i pomyślnego zakończenia sprawy.

Wyjazd Marsz. Piłsudskiego do Rumunii.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. Zapowiedziany wyjazd Marszałka Piłsudskiego na urlop wypoczynkowy do Tirgoviste w Rumunii został na kilka dni odroczone. Marszałek w drodze do Tirgoviste ominie Bukareszt i uda się wprost do starożytnego klasztoru Deal, który należy do dra Skubiewskiego, posła do parlamentu rumuńskiego, syna osobistego przyjaciela Marszałka. Marszałek Piłsudski zabawi w Tirgoviste do końca lipca.

Jako miejsce pobytu zaofiarował Marszałkowi rząd rumuński trzy pałace królewskie i willę byłego premiera Take Jonesu pod Sinają, lecz Marszałek wybrał klasztor Deal ze względu na przeszłą okolicę, wśród której jest położony budynek klasztoru.

Oficjalne wizyty w Bukareszcie zamierza złożyć p. Marszałek dopiero w drodze powrotnej, zaś 4 sierpnia zawita do Warszawy.

Zastępstwo w czasie urlopu Marszałka Piłsudskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. W pracach w głównym inspektoracie sił zbrojnych zastępować będzie Marszałka Piłsudskiego gen. Sosnkowski, zaś w ministerstwie praw wojskowych gen. Konarzewski.

Obrady B. B. W. R.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. W obecności przeszło stu posłów i senatorów rozpoczęły się dzisiaj przed południem obrady pełnego Bloku Bezpartyjnego Współpracy z Rządem. Prezes Bloku, pułkownik Sławek, zagałę obrady wyłączeniem zasadniczych problemów bieżącej polityki i wyłączeniem wskazań na okres wakacji dla pracy w terenie.

Telegram holdowniczy Zjednoczenia Pracy wsi i miast do Marszałka Piłsudskiego.

Warszawa, 6 lipca. Prezydium Zjednoczenia Pracy wsi i miast wystosowało do marszałka Piłsudskiego telegram treści następującej: „Dla skupienia sił demokracji polskiej na gruncie pozytywnej pracy dla rozwoju i potęgi Rzeczypospolitej dokonaliśmy połączenia Partii Pracy i Związku Naprawy Rzeczypospolitej w jedną organizację „Zjednoczenia Pracy Wsi i Miast”, która będzie się starała służyć wiernej Twojej, Panie Marszałku, ideologii. Zjednoczenie składa Ci, Panie Marszałku, wyrazy głębokiego holdu i czci”.

Rola księży w B. B. W. R.

Warszawa, 6 lipca (AW). Dzisiejsza „Gazeta Poranna 2 grosze” polemizuje z „Gazetą Warszawską” i zamieszcza w niej artykuł pod tytułem „Katołicy księża w Jedynce”. — „Gazeta Poranna” stwierdza, że BB. wzięło sobie za zadanie pracę nad rozwojem mocarstwowej potęgi Polski i wytyczając pracę gospodarczą, kwestia religii nie była specjalnie uwzględniona w programie BB. W sprawach religijnych postawie BB. posiadają zupełnie wolną rękę, niema jednakowoż w BB. nic takiego, co by było przeciwne religii. — Rzecz o katolicyzmie a przede wszystkim o katolickich duchownych jest zasłaniem wybitnymi jednostkami i myślą katolicką. Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem.

Z Rady ministrów.

Warszawa, 6 lipca (PAT). Dnia 5 b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. premiera Bartla posiedzenie rady min., na którym uchwalono m. in.: projekt rozporządzenia Rady ministrów o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej na obszarze miasta stołecznego Warszawy, projekt rozporządzenia Rady ministrów w sprawie przekazania czynności b. tymczasowego wydziału samorządowego we Lwowie z zakresu melioracji publicznych i rolnych organom państwowym, projekt rozporządzenia Rady ministrów w sprawie przekazania czynności b. tymczasowego wydziału samorządowego we Lwowie z zakresu administracji drogowej innym organom oraz poroczenia administracji drogowej państwowej samorządom na obszarze województwa krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, projekt rozporządzenia Rady ministrów w sprawie zakazu przywozu pszenicy i maki żytniej, projekt rozporządzenia Rady ministrów w sprawie dodatku do uposażeń dla funkcjonariuszy państwowych i osób wojskowych za pracę przy budowach, wreszcie Rada ministrów przyjęła szereg projektów ustaw ratyfikacyjnych.

Referat prawny przy bibliotece Sejmu i Senatu.

Warszawa, 6 lipca (PAT). Marszałek Daszyński powołał do życia referat prawny przy bibliotece Sejmu i Senatu, którego zadaniem będzie m. in. gromadzenie całokształtu materiałów, dotyczących polskiej procedury parlamentarnej, dostarczenie na żądanie marszałka Sejmu i Senatu oraz przewodniczących komisji informacji w sprawie precedensów w praktyce polskich izb ustawodawczych oraz dostarczanie marszałkowi Sejmu i posłom informacji o zagadnieniach konstytucyjnych i proceduralnych parlamentarnej państw obcych.

W zastępstwie marszałka Sejmu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. Z powodu wyjazdu marszałka Sejmu Daszyńskiego na wycieczkę letnią do Kazimierza nad Wisłą, urządowanie w Sejmie objął wicemarszałek Woźnicki.

Plan zużycia śląskiej pożyczki amerykańskiej.

Katowice, 6 lipca. (PAT) Śląska Rada wojewódzka na posiedzeniu wczorajszym załatwiła plan zużycia pożyczki międzynarodowej, emulowanej przez banki amerykańskie, a zagwarantowanej przez skarż polski na podstawie ustawy Sejmu śląskiego z dnia 28 lutego 1928 r. Plan zużycia tej pożyczki jest następujący: Na inwestycje wojew. 40.250.000 zł., na pożyczki dla gmin wyznaniowych 2 mil. złotych, na pożyczkę dla Związku regulacji rzeki Raby 1 milion zł., na pożyczki dla gmin wiejskich, wydziałów powiatowych i gmin miejskich 34.652.000 zł.

B. dyr. dep. min. przemysłu Świętochowski postawiony w stan oskarżenia.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. Z polecenia komisji nadzwyczajnej został sprowadzony w ostatnim dniu jej urzędowania z zagranicy do Warszawy były dyrektor departamentu ministerstwa przemysłu i handlu p. Świętochowski i postawiony w stan oskarżenia przez prokuratora Nowosielskiego, za popełnione nadużycia. Świętochowski został wypuszczony za kaucją 10.000 zł.

Polska wycieczka na motocyklach na Olimpiadę.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. W niedzielę dnia 8 lipca b. r. o godzinie 10 rano pod kierownictwem p. Pietrzykowskiego wyruszy na Olimpiadę do Amsterdamu wycieczka na motocyklach. Trasa jej wynosi 4.000 km, prowadzi przez Czechosłowację, Austrię, Szwajcarię, Francję, Belgię do Holandii i z powrotem przez Niemcy.

Niepokoje w francuskim Maroku

(Telegram iskrowy „N. Reformy”).

Paryż, 6 lipca. Lewicowa prasa francuska ujawnia wielkie zaniepokojenie z powodu zajęć w Maroku w ostatnich czasach. Wiadomości urzędowe mówią tylko o manewrach, a także minister wojny Painlevé mówił przed paru dniami na komisji finansowej izby deputowanych, że operacje wojskowe mają charakter ćwiczebny. Teraz jednak ogłasza „Populaire” wiadomość z Meknes, wedle której dnia 26 czerwca oddział francuski w okolicy Bu Amane dostał się w zasadzkę i podczas kilkudziesięcioletniej walki stracił 1 oficera, 1 podoficera i 18 szeregowców w zabitych, oraz miał wielu rannych.

Dział giełdowy.

Kraków, 6 lipca.

AKCJE CHWIEJNIE, DOLAR BEZ ZMIANY.

Dziś w prywatnych obrotach panował na rynku efektów do chwili rozpoczęcia oficjalnego zebrań nastrojów wakacyjnych. Zainteresowanie minimalne, przy drobnych obrotach. Tendencja niejednorodna. Dolar kształtował się w przybliżeniu następująco: Bank Polski 179—181, Przemysłowy 105, Tohan 14, Ziemleński 137, Siersza górn. 105, Chybie 78, Chodorów 166—168, Piasecki 12 (slabiej), Cegielski 41—42, Lokomotywy 125—127, Dolarówka 88—89.

Rynek walutowy bez zmiany. Zapotrzebowanie małe, przy dostatecznej ilości towaru. W Krakowie dolar got. 8.88—8.88 3/4, czek bank. 8.90 1/4—8.90 3/4, w Warszawie dolar 8.87 1/4—8.88, czek 8.89 3/4—8.90 1/4, we Lwowie dolar 8.87 1/4—8.88 1/4, czek 8.90—8.90 1/4, w Katowicach dolar 8.88—8.88 3/4, czek 8.90 1/4—8.90 3/4. Bank Polski bez zmiany.

DZIŚ KONCERT KIEPURY W RADJO.

Dziś w piątek o godzinie 20 odbędzie się transmisja koncertu Kiepur z sali Filharmonii warszawskiej. Radiostacja krakowska nada ten koncert także przez swoje megafony, umieszczone na dachu gmachu przy ul. Basztowej 9.

W dniu dzisiejszym start lotników polskich.

(Telegram własny „N. Reformy”).

Paryż, 6 lipca. Lot polskich lotników mjr. Kubali i Idzikowskiego, który miał się rozpocząć 5 b. m. o godz. 4 nad ranem, jak już donosiła wczorajsza „N. Reforma”, został odłożony w ostatniej chwili z powodu burzy, która w nocy przeszła nad Paryżem, do dnia dzisiejszego.

Lotnicy otrzymali z Ameryki telegraficzne zaproszenia od szeregu miast. Wczoraj byłem na lotnisku w Le Bourget, gdzie udało mi się uzyskać szereg informacji o locie.

— Dlaczego została wybrana tak wczesna godzina startu (o świcie) z lotniska w Bourget?

Na to pytanie odpowiadają lotnicy:

— Musimy przybyć do ładu amerykańskiego za dnia jeszcze, ponieważ brzegi Ameryki pokryte są prawie zawsze mgłą. W dzień można w mgle chociaż z trudnością się orientować, natomiast w nocy mgła mogłaby nas zmusić do lądowania gdzieś przy brzegu na wodzie, tak jak to musiał zrobić przy swym locie z Ameryki do Europy komandor Byrd.

Najkrótszą drogą z Paryża do ładu amerykańskiego jest linja przez Azory do Nowej Ziemli. Wymosi ona 4.960 km. Ze względu na mgłę i warunki meteorologiczne lotnicy nasi wybrali drogę do Nowej Szkocji dokąd z Paryża jest 5.700 km. Do tego dochodzi przestrzeń z Nowej Szkocji do Nowego Jorku, wynosząca 840 km. Razem więc przestrzeń którą bez zatrzymywania się mają przebyć polscy piloci, wynosi — 6.540 km.

Benzyne zabierają lotnicy 6.200 litrów, co

wystarczy na 7.000 km. Mają więc zapasu przeszło 400 litrów, na wypadek wiatrów przeciwnych, błędzenia itd.

Zresztą zapas benzyne zależy od szybkości lotu. Jeżeli „Marszałek Piłsudski” lecieć będzie z szybkością 150 km. — 6.200 litrów wystarczy na 7.000 km., jeżeli jednak będzie robił tylko 130 km. — benzyne wystarczy na 6.400 km.

Ponieważ lotnicy nie biorą ze sobą radja, punktami orientacyjnymi będą dla nich spotykane okręty. Piloci nasi mają listę wszystkich okrętów, które wyruszają na Atlantyk. Po przeczytaniu nazwy okrętu lotnicy będą wiedzieli, gdzie się znajdują. Poza tem okręty mają zapowiedziane, iż w razie spotkania aeroplanu mają wypisywać na pokładzie miejsce, w którym się znajdują.

Ponieważ start ustalony został na godz. 4 rano, lotnicy w razie pomyślnych warunków znajdą się około godz. 12 w południe nad Nową Szkocją, a około 8 w. w Nowym Jorku. Zyskując dzięki różnicy czasu 6 godzin, lotnicy mogą wylądować jeszcze za dnia w Nowym Jorku.

Lot potrwa prawdopodobnie około 40 godzin, z czego około 24 godzin będzie pilotował mjr. Idzikowski, resztę mjr. Kubala, który jest nawigatorem.

Do chwili zamknięcia numeru, nie otrzymaliśmy wiadomości o starcie lotników polskich.

Wyrok w procesie donieckim.

11 oskarżonych skazanych na śmierć.

(Telegram iskrowy „N. Reformy”).

Moskwa, 6 lipca. Najwyższy trybunał sowiecki ogłosił dziś o godzinie 1 w nocy wyrok w procesie donieckim.

Z 53 oskarżonych skazał sąd 11 na karę śmierci.

Niemieccy oskarżeni Otto i Meyer zostali uwolnieni, trzeci zaś Badstieber został skazany na 1 rok więzienia z odroczeniem kary. Otto i Meyer zostali uwolnieni, ponieważ zarzucane im przestępstwa nie zostały udowodnione. Badstiebera skazano za to, że dopuścił się przekupstwa; natomiast uwolniono go od zarzutu przynależności do organizacji przeciwrwucyjnej.

Z pozostałych oskarżonych skazano 34 na karę więzienia od 1 do 10 lat, 4 uwolniono.

W uzasadnieniu wyroku zaznaczono, że zdaniem najwyższego trybunału sowieckiego w

zagłębiu donieckim istniała szeroko rozgałęziona organizacja przeciwrwucyjna, utrzymująca kontakt z dawnymi właścicielami rosyjskich kopalń zagranicą i kilku zagranicznymi instytucjami urzędowymi.

Trybunał postanowił zwrócić się do rządu sowieckiego o złagodzenie kary dla sześciu z pośród jedenastu skazanych na śmierć, gdyż ci okazali skrupuła, oraz posiadają wysokie uzdolnienie techniczne.

(Telegram własny „N. Reformy”).

Berlin, 6 lipca. Uwolnieni w procesie donieckim obywatele niemieccy: Otto i Meyer, zostali natychmiast wypuszczeni na wolną stopę, tak samo Badstieber i inni trzej Rosjanie, skazani na więzienie z odroczeniem kary.

Loewenstein nie zginął, lecz ukrył się?

Sensacyjne rewelacje prasy francuskiej.

(Telegram własny „N. Reformy”).

Londyn, 6 lipca. Wiadomość o wypadku belgijskiego finansisty Loewensteina, który podczas lotu z Londynu do Brukseli wypadł z samolotu, wywołała w tutejszych kołach finansowych i handlowych ogromne poruszenie. Wśród kół giełdowych powszechnie wyrażają przekonanie, że Loewenstein, który w ostatnich dniach poniósł podobno wielkie straty, popełnił samobójstwo. Wersje te opierają się na fałsie, że Loewenstein, popularnie zwany „krezurem belgijskim”, usiłował w ostatnim czasie utworzyć nowy koncern światowy sztucznego jedwabiu, i w tym celu nabył ogromną ilość akcji przedsiębiorstw tej branży, m. in. także wielki pakiet akcji fabryki w Tomaszowie, który nabył od Włochów. Wersje te jednak na giełdzie londyńskiej nie spowodowały żadnej zmiany, natomiast zmniejsza nastąpiła w Berlinie, gdzie giełda już od kilku dni znajduje się pod znakiem zastoju.

Paryż, 6 lipca. „Petit Parisien” przynosi dzisiaj sensacyjną wersję o śmierci bankiera belgijskiego Loewensteina. Sprawozdawca dziennika donosi z Lille, że wedle zeznań świadków samolot Loewensteina wylądował nad morzem w Bray-Duns i dopiero później odleciał do Dunkierki, gdzie rozgłosiło się zginiecie Loewensteina.

Równocześnie jeden z najbardziej zaufanych przyjaciół Loewensteina ogłasza w „Pe-

tit Journal, że nie wierzy w śmierć jego, lecz że Loewenstein znowu pokaże się po kilku dniach.

Poszukiwania, czynione za zwołkami bankiera w Kanale angielskim, pozostały bezskuteczne.

Opowiadają, że Loewenstein czuł się podczas podróży niedobrze i dwa razy udawał się do toalety. Za trzecim razem miało zdarzyć się nieszczęście; Loewenstein miał nagle zemdleć i upaść na drzwi wchodowe, które się pod ciężarem ciała otworzyły. Jednakże zdaniem fachowców trzeba byłoby nadludzkiej siły do otwarcia drzwi samolotu w pełnym locie. Ponieważ jednak nie znaleziono żadnych szczątków z ubrania ani żadnych śladów, wersja o samobójstwie wciąż się jeszcze utrzymuje.

Dzienniki angielskie donoszą, że majątek Loewensteina wynosił obecnie tylko 100—120 milionów marek. Jego straty musiały być zatem bardzo wielkie, jeżeli się zważy, że Loewenstein niedawno jeszcze mógł zaproponować udzielenie rządowi francuskiemu i belgijskiemu po 10 milionów funtów na stabilizację waluty.

O zbytku Loewensteina podają, że wybudował sobie niedawno pałac w stylu hinduskim i sześć will dla swych urzędników, którym oddał do dyspozycji 5 samolotów.

Rozbitkom „Italii” samoloty dowiozły żywności.

(Telegram iskrowy „N. Reformy”).

Rzym, 6 lipca. Wedle telegramu iskrowego otrzymanego z „Citta di Milano”, grupa Viglieri znajdowała się wczoraj mniej więcej pod 80 st. 15 m. szerokości półn. i 23 st. 20 m. długości wschodniej czyli około 7 km. od przylądka Smitha. Wielkie samoloty szwedzkie zaopatrzyły ją wczoraj ponownie w żywność i lekarstwa. Jeden samolot szwedzki odbył wczoraj ponownie lot wywiadowczy nad wschodniemi i południowemi wybrzeżami wyspy północno-wschodniej, celem szukania śladów samolotu „Latham” lub gruzów „Italii”. Komendant „Citta di Milano” otrzymał wiadomości, że niestrudzone poszukiwania na pół-

nocnem wybrzeżu wyspy Północno-wschodniej były bezskuteczne. Nie natrafiono także na ślad grupy Mariana.

W ostatnich dniach przeszukały dwa samoloty szwedzkie i norweskie wyspa Outager Raps i drugą bezpośrednio na południe leżącą wyspę i stwierdziły, że na obu wyspach niema żadnego człowieka.

Na przylądku Brun znaleziono list kapitana Sorasa z zapowiedzią ekspedycji na wyspę Foyn. Lotnik Hohn jednak ze względu na niepomyślny stan lodu odradził mu tego. Zdaje się, że Soras wraca już do Beverly Lund.

Wiadomości krakowskie.

Pierwsze posiedzenie Rady miejskiej w odnowionej sali.

Kraków, 6 lipca.

Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej odbyło się w odnowionej sali pałacu Wielkopolskich. Wygląd sali przedstawia się korzystnie. Zebranie otworzył przy pełnym niemal komplecie prezydent Rolle, który na wstępie przyjął ślubowania trzech nowych radców miejskich, a to Leopolda Zarzyckiego, prezesa sądu powiatowego w Podgórzu, dr. Samuela Obalendera i Wojciecha Stankiewicza, cehmistrza krawieckiego. Przed przystąpieniem do porządku dziennego, klub radziecki Chrz. Dem. zgłosił nagły wniosek o zarządzenie zawieszenia krzyża w sali obrad. Sprawę tę przyrzekł prezydent Rolle załatwić w porozumieniu z architektem, prowadzącym prace przy odnowieniu sali. Następnie klub radziecki PPS zgłosił nagły wniosek o budowę baraków dla 100 rodzin. Wniosek ten przesunięto na ostatni punkt porządku dziennego.

Po przystąpieniu do porządku dziennego prezydent Rolle zawiadomił Radę, iż sprawa dostarczenia prądu dla gminy miasta Krakowa z Jaworzna nie może być rozpatrywana na obecnym posiedzeniu, gdyż odpowiednia komisja obrad swych nie ukończyła, natomiast kwestji tej tak ważnej dla gminy miasta Krakowa, będzie poświęcone najbliższe posiedzenie Rady miejskiej, jakie odbędzie się we środę 11 bm.

UDZIAŁ KRAKOWA W WYSTAWIE POWSZECHNEJ W POZNANIU.

Następnie radca Muczkowski referuje sprawę udziału gminy miasta Krakowa w Wystawie Powszechnej w Poznaniu. Zaznacza, iż komisja zwróciła szczególniejszą uwagę na stronę kulturalną Krakowa, którego zabytki i tradycyjne obchody będą plastycznie przedstawione. Również i gospodarka miejska zostanie w sposób plastyczny zaprezentowana, gdyż przeciążenie wystaw grafikami nży zwiedzającą publiczność.

W dyskusji zabrał głos r. Krzetuski, zwracając uwagę na konieczność równoległego uwzględnienia w ekspozycji Krakowa także i jego możliwości rozwoju ekonomicznego, przed stawienia projektu rozbudowy dworca i węzła kolejowego oraz wyszukiwania terenów dla zakładów przemysłowych.

Referent radca Muczkowski zgadza się z wywodami dra Krzetuskiego i zaznacza, iż komisja przygotowująca program urzędzenia pawilonu krakowskiego, rozważy jego projekt. Następnie uchwalono jednogłośnie:

Wziąć udział w Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w r. 1929 w ramach wniosków, opracowanych przez Miejskie Muzeum Przemysłowe w Krakowie kosztem nieprzeznaczonych kwoty 300 000 złotych, oraz umowa z prezydentą do zaciągnięcia pożyczki na pokrycie powyższego wydatku do wysokości 100 000 zł. na warunkach dla gminy możliwie najkorzystniejszych.

Do podpisania ośnośnych dokumentów pożyczkowych upoważnia się obok prezydenta miasta względnie jego zastępcy radców miejskich pp. dra Józefa Muczkowskiego i inż. Leonarda Nilscha. Polecieć magistratowi wstawić do projektu budżetu miejskiego na r. 1929-30 resztę wymienionego wyżej kredytu w kwocie 200 000 złotych.

Następnie wybrano komisję, złożoną z 4 radców, mianowicie inż. Adelmanna, dr. Muczkowskiego, dra Klemensiewicza i inż. Porostę, która wraz z referentem inż. Torem, dyrektorem Miejskiego Muzeum Przemysłowego zajmnie się opracowaniem szczegółów odnoszących się do należytego obeśnienia wystawy.

GINA GWARANTUJE POŻYCZKĘ DLA KAMIENIOŁOMÓW MIAST MAŁOPOLSKICH.

Z kolei przyjęto w brzmieniu proponowanym przez sekcję II i III, wniosek o reasumację uchwały z dn. 7 października w sprawie waloryzacji obligacji gminnych z roku 1909 i przeprowadzenia odpowiednich zmian formalnych. Uchwalono również udzielić gwarancji w sumie 250.000 zł. i 25.000 dolarów kamieniołomom miast małopolskich wspólnie z gminą miasta Tarnowa, która to suma będzie udzielona w formie pożyczki przez Kasę Oszczędności miasta Krakowa na zakupno gruntów i długoletnią dzierżawę trzydziestu kilku morgów kamieniołomów w Kluszkowicach pod Czorsztynem. Wątpliwości wypływające z faktu nie wzięcia udziału w gwarancji przez gminę miasta Lwowa, podniesione przez radcę Hopleksę i Langa, wyjaśnił prezydent Rolle zapewnieniem, iż komisarz rządu we Lwowie dr. Strzelecki złoży oświadczenie, iż gotów jest imieniem gminy m. Lwowa do gwarancji pożyczki przystąpić.

SPRAWA TARGOWICY MIEJSKIEJ.

Nadzwyczaj ożywioną dyskusję wywołała sprawa zniesienia opłat za bydło na targowicy miejskiej. Przeciwko zniesieniu wystąpił radca poseł Bobrowski, motywując tem, iż zniesienie to ma przynieść korzyści jedynie rzeźnikom, natomiast na cenę mięsa się nie odbije, jak nie odbiło się na cenę towarów zniesienie akcyzy miejskiej. Poseł Bobrowski wystąpił wogóle przeciw stosowaniu podatków pośrednich, jako najbardziej uciążliwych dla ludności. Wniosek jednak przyjęto w brzmieniu proponowanym przez referenta r. Raclawickiego. Ta sama kwestja wyłoniła się przy następnej sprawie podwyższenia opłat za badanie mięsa przywożonego do Krakowa. W tej tak ważnej dla Krakowa sprawie, przemawiali r. Klimecki, r. Kosobudzki, r. Krzetuski, r. Epstein. Zabrał również głos prezydent Rolle wyjaśniając, że opłaty za sped była zniesienie celem utrzymania dotychczasowego spędu na targowicy krakowskiej, ulegającego obniżeniu wskutek silnej konkurencji targowicy w Mysłowicach, gdzie ceny wskutek bliskości granicy niemieckiej kształtują się wyżej niż na targu naszym. O zmniejszeniu się uboju w Krakowie, świadczy daleki fakt, iż 33 proc. konsumpcji mięsa jest pokrywane miejscem sprowadzanym z poza Krakowa. To też zwiększenie opłat za badanie mięsa zmniejszy dowód, a mięsa zwiększy ubój miejscowy. Ostatecznie rada i ten punkt przyjęła w brzmieniu proponowanym przez referenta i zatwierdziła zwyczaj opłat za badanie mięsa.

SPRAWY GRUNTOWE I REGULACJE ULIC.

Następnie w przyspieszonym tempie załatwiono szereg spraw gruntowych i regulacji ulic, z których wymienić należy uporządkowanie placu Nowego na Kazimierzu wraz z częścią ul. Estery, przez założenie naokoło placu jezdni o szerokości 7 metrów, o powierzchni betonowej i krawężnikach granitowych, tak dla chodników koło realności, jak też dla samego placu, przez założenie na właściwym placu nawierzchni betonowej i przebudowę chodników z płyt betonowych wzdłuż kilku domów na tym placu. Koszt uporządkowania placu wynosi 123 000 złotych. Do budowy przystąpi budownictwo natychmiast, a zarazem postanowiono przeprowadzić budowę ulępsów na placu Nowym. Dalej uchwalono uprządkowanie ulic Krakusa, Józefińskiej, Targowej, placu Zgody, wykonanie jezdni ul. Jabłonowskich i Słudenckiej, oraz niweletę przedłużenia ulicy Wolskiej od Alei Krasińskiego przez Błonia do mostu na Rudawie. — Uchwalono też upoważnić komisję drogowo-kamelową i gruntową, aby odłag załatwiała same (bez aprobaty Rady miejskiej) sprawy mające związek z regulacją i budową ulic i chodników.

Po wyborze wiceprezydenta dra Schneidra przedstawicielem m. Krakowa w Radzie opieki społecznej, postanowiono łącznie z firmą Polski Lloyd i zarządem kolei lokalnej powołać do życia spółkę z ogr. odpow. pod nazwą „Krakowska Spółka Samochodowa“, z kapitałem 70 000 zł., mającą za zadanie utrzymywać samochodową komunikację towarową z miastami południowej Kongresówki.

Wreszcie Rada miejska przyjęła jednogłośnie wniosek zgłoszony przez r. Kluczkę z PPS o budowę baraków dla 100 rodzin bezdomnych. W dyskusji nad wnioskiem podnoszono konieczność szerszej akcji budowlanej, gdyż wielu rodzinom grozi eksmisja, a niedzi mieszkaniowej nie można zwalczać, jedynie budową tymczasowych baraków.

Po przyjęciu tego wniosku, prezydent Rolle zamknął posiedzenie.

Na tropie ohydnej zbrodni dzieciobójstwa na Krzemionkach.

Dziś rano robotnik Piotr Kudas, idąc przez Krzemionki, spostrzegł w zbożu leżącą jakąś ciemną masę. Gdy się zbliżył, oczom jego przedstawił się straszny widok. W zbożu leżały zwłoki noworodka w stanie zupełnego rozkładu. Kudas zaalarmował policję. Przybyli lekarz skonstatował, że są to zwłoki noworodka płeć męskiej, które leżały tam od 4 tygodni. Za wyrodną matką organa policyjne wszczęły energiczne poszukiwania.

Bandycki napad pod Krakowem.

Przed paroma dniami w Chorzowicach pod Krakowem do mieszkania Franciszka Guzika weszło 4 zamaskowanych bandytów. Dostali się oni przez dach, a następnie zeszli po schodach do sieni. Dostawczy się do izby mieszkalnej, steroryzowali rewolwerami córkę Guzika, Karolę, i dokonali na niej ohydnej

Tydzień obrony powietrznej i przeciwgazowej.

Tydzień L. O. P. P. w roku bieżącym odbędzie się w czasie od 2-9 września, pod ofi-

cjalną nazwą: „V. Tydzień Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej“ na obszarze całego Państwa i uzyskał zezwolenie Ministerstwa spraw wewnętrznych na wszelkie imprezy, zbiórki

„Pracjom na chwałę, braciom na otuchę“

Ag. fot. „Światowida“ na pl. kraj. „Alfa“.

(J) W niedzielę ubiegłą odbył się w Krakowie zjazd młodzieży rolniczej województwa krakowskiego. Rycina nasza przedstawia imponujący zjazd młodzieży, zgromadzonej pod pomnikiem Jagielly w Krakowie.

i widowiska. Program tygodnia został opracowany przez Zarząd Główny w Warszawie i podany do wiadomości komitetem wojewódzkim do przeprowadzenia na swoich terenach.

Wynik jak najlepszy tak pod względem rezultatów finansowych jak zjednanie największej liczby członków, zależeć będzie w pierwszym rzędzie od udziału całego społeczeństwa w akcji L. O. P. P. W tym celu zostanie w najbliższym czasie zwołane w Krakowie ogólne zebranie informacyjne z udziałem przedstawicieli wszystkich władz, towarzystw i instytucji, na którym dokona się wyboru Komitetu Wykonawczego Tygodnia Ligi, złożonego z poszczególnych sekcji, które opracują cały program.

Krakowski Komitet Wojewódzki łącznie z Komitetem Miejskim oraz Aeroklubem Akademickim przygotowują w tym roku szereg niezwyklej imprez lotniczo-gazowych i pokazów, celem okazania najszerzej publiczności potrzeby i konieczności istnienia instytucji obrony powietrznej i przeciwgazowej, w których to pokazach wezmą udział po raz pierwszy organizacje młodzieżowe, samarytańskie i samorządowe, pozostałe odbędzie się cały szereg uroczystości lokalnych.

LOTY PASAŻERSKIE W JAŚLE. Ożywiona działalność L. O. P. P. i Aeroklubu Akademickiego w Krakowie przeniosła się w tym roku po raz pierwszy na prowincję i zyskuje wszędzie niezwykły entuzjazm i uznanie. Do tych niezwykłych popularności cieszących się imprez należą loty pasażerskie, które w najbliższą niedzielę dnia 8 lipca odbędzie się w Jasle, gdzie z okazji tej miejscowej komitet L. O. P. P. pod przewodnictwem tamtejszego starosty dr. Zolla przygotowuje szereg niespodzianek oraz uroczystości.

Z dziejów centrali abstynenckich kół młodzieży w Krakowie.

Niedawno dopiero zaczęła istnieć centrala abstynenckich kół młodzieży, lecz dokonała już wielu rzeczy powołanych i zioła zorganizować młodzież celowo i sprężysto. Centrala abstynencka, powstała z bardzo skromnych założeń i rozpoczęła swe istnienie z dniem 1 stycznia 1926r., przy współpracy ideowej wybitnych przedstawicieli myśli abstynenckiej: prof. dra Ochmanowskiego, dra Poźniaka, dra Strzyńskiego, prof. dra Wachholza, prof. Wyrobka, prof. dra Wysokiego i innych.

W roku 1927 powstała własny organ centrali „Młodzież Abstynencka“, który od 3-go kwartału obiał sprawy i postulaty centrali krakowskiej i poznańskiej. Kwartalnik ten redaguje przeważnie sama młodzież, a widocznie redagowany jest dobrze, ponieważ obduzi zainteresowanie zagranicą. Przy żywym napełnieniu władz szczytnych, praca wśród młodzieży szczytnie postępuje w żywym tempie i wydaje owocne rezultaty. Postarano się o cykl odpowiednich wykładów nadpawych, których podjęli się wybitni przedstawiciele polskiego świata naukowego.

Krótko dotychczas żywot krakowskiej centrali wykazał dowodnie, że młodzież nasza przystępna jest dla idei społecznych o ile znajdują ją ludzie, którzy zechcą ją własnym przykładem. Przy poparciu starszego społeczeństwa i zrozumieniu tej ideowej pracy, można się spodziewać, że zwycięży walka o trzeźwość narodu, a temsamem o jego lepszą przyszłość.

MARSZ SZLAKIEM KADRÓWKI. W dniu 3-go lipca b. r. odbyło się w sali konferencyjnej magistratu drugie posiedzenie komitetu organizacyjnego „Marszu szlakiem Kadrówki“, pod przewodnictwem wiceprez. dr. Schneidra. Po złożeniu sprawozdania przez poszczególne sekcje, omówiono program obchodu 6 sierpnia. Dnia 2 b. m. odbyło się w Izbie skarbowej posiedzenie sekcji nagród pod przewodnictwem prezesa Gregora. Uchwalono zwrócić się do obywatelstwa krakowskiego, w szczególności do sfer kupieckich z apelem o składanie nagród dla zawodników, względnie datków pieniężnych na zakupno nagród dla zwycięskich drużyn strzeleckich. Komitet wyraża nadzieję, że społeczeństwo krakowskie poprze wydawnie zamieszczenie komitetu i przyczyni się do uświetnienia tradycyjnej uroczystości sierpniowej. Nagrody (względnie dary pieniężne na ich zakupno) uprasza się przysyłać do sekretariatu prezydenckiego Izby skarbowej w Krakowie, ul. Skarbowa 1. Datki pieniężne na ogólne cele „Marszu szlakiem Kadrówki“ przyjmuje przewodniczący sekcji finansowej, dyr. Zygmunt Bieziński (ul. Sławkowska 28).

MARSZOWE ZAWODY ZWIĄZKU STRZELECKIEGO. W dniu 8 b. m. odbędzie się, urządzone przez obwód krakowski Związku Strzeleckiego, doroczne zawody marszowe na 20 km. Trasa marszu zaczyna się staniem w 5 Szw. Tab. przy ul. Zwierzynieckiej 26, prowadzi przez ul. Zwierzyniecką, Kościuszkę, przez most na Rudawie obok klasztoru Norbertanek, dalej przez Przegonę, Bielany do Krępsinowa. W Krępsinowie półmetek, z powrotem tasama droga do koszar 5-go Szwad. Tab., gdzie znajduje się meta. Start drużyn nastąpi punktualnie o godz. 7.30. Spożyciwalne przybycie 1-jej drużyny około godz. 9.30 rano. Udział w zawodach, prócz zgłoszonych już 7-mu drużynom strzeleckich i 2-ich wojskowych, nieograniczony. Zgłoszenia przyjmują do dnia 7 b. m. wyłącznie dowódca obwołu Kraków, ul. Zwierzyniecka 26, od godz. 18—20, tamże udziela się wszystkich informacji. Bezpłatnie pismo do komitetu z zadaniami wyjaśnien. Prosimy zatem wszystkich kolegów, mających pretensje do komitetu, o nadesłanie dokładnego pismem sprawozdania do dnia 12 b. m. do sekretariatu Związku artystów-plastyków, pl. św. Ducha 5.

MIANOWANIA W SKARBOWOŚCI. Z dniem 1 lipca zostali mianowani w Izbie skarbowej w Krakowie: naczelnik wydziału V Mieczysław Szablowski, naczelnikami tegoż wydziału w 5 st. st. nac. wydz. IV, Antoni Artychowicz, naczelnikiem tegoż wydziału w V st. st. referentem w VII st. st. Wacław Hupenthal i Henryk Gutwiński, naczelnikami skarbowymi w VI st. st. referentem w VIII st. st. Jan Zawrzykraj referendarzem w VII st. st.

WYJAZD PIERWSZEJ PARTII DZIECI INWALIDÓW, wdów i sierot, członków powiatowego Koła Związku inwalidów wojennych Rzeczy Polskiej w Krakowie, do Rabki nastąpił dnia 30 czerwca b. r. Podobnie, jak w roku ubiegłym, również i w tym roku zarząd Koła wysłał na kolonię do Rabki przeszło 100 dzieci. Zbiórka dzieci nastąpiła obok kościoła Koła przy ul. Podzamcze 30, o godz. 8 rano, gdzie odbyła się wspólna fotografia i skąd dzieci, w liczbie przeszło 50, z wielką radością odjechały bezema autobusami na stację. Dzieci zegnał uroczystie zarząd Koła wraz z przewodniczącym, dr. Stanisławem Stanisławem i sekretarzem dr. Michałem Feretem.

ODROCZENIE SŁUŻBY WOJSKOWEJ MEDYKOM Z 1901 R. Minister spraw wojskowych zezwolił w drodze wyjątku na przesunięcie terminu wcielenia do lipca 1929 r. tym słuchaczom medycyny z r. 1901, którzy służyli ochotniczo w wojsku w latach 1918—1920 i wykaza się zaświadczeniem, stwierdzającym, że pozostałe im do ukończenia studiów jedynie złożenie egzaminów państwowych. Podania o przesunięciu terminu wcielenia należy składać do właściwych powiatowych komendantów uzupełnień.

ZNALEZŁA 400 ZŁOTYCH. Julia Keczak, służąca, znalazła na ulicy Jasnej kwotę 400 zł., którą złożyła k. i komisarzowi.

GINA PODUSZKI. Żółkowskiemu Leonardowi skradziono ze strychu dwie poduszki, wartości 150 zł.

ZGINAŁ ROWER. Aleksander Oleniński, zamieszkały przy ul. Senatorskiej 6, zgłosił, iż z kolarstwa w magistracie skradziono mu rower.

KRADZIEŻ GARDEROZY. Zającowi Stanisławowi skradziono z wozu na ulicy Krowoderskiej trzy suknie i płaszcz damski, łącznej wartości 500 zł.

Huragan wprowił w ruch pociąg towarowy. Napad bandytów chińskich na pociąg.

(Telefonom od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. Huragan szalejący przez dwa dni w województwie warszawskim i białostockim spowodował nieobliczalne szkody. M. in. w województwie białostockim huragan wprowił w ruch pociąg towarowy, składający się z 60 wagonów. Pociąg wjechał na ślepy tor, ulegając wykolejeniu. Wagony pospadały z nasypu. Straty znaczne.

Kto ponosi winę za zniszczenie samolotów?

(Telefonom od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. Prasa warszawska atakuje gwałtownie stosunki w kierownictwie lotnictwa cywilnego i wojskowego za kompletny brak nadzoru czy też niedbalstwo. M. in. zaznacza ona, że komunikaty P. I. M. na kilka dni przed huraganem zapowiadały zmiany atmosferyczne i zwiastowały huragan. Mimo tego jednak na lotnisku pozostawiono 20 samolotów, tak wojskowych, jak i cywilnych, które padły pastwą rozszalałego cyklonu, gdyż nie ukryto ich na czas do hangaru. 16 z tych samolotów uległo poważnemu uszkodzeniu, trzy zaś zostały kompletnie uszkodzone. Straty, jakie poniosło nasze młode lotnictwo mówią same za siebie. Należałoby pociągnąć winnych do odpowiedzialności. Prasa domaga się gwałtownie śledztwa, celem zapobieżenia na przyszłość marnotrawieniu mienia narodowego. Winnych powinna spotkać zasłużona kara.

Skutki burzy huraganowej na Górnym Śląsku.

Katowice, 6 lipca.

Z różnych stron Górnego Śląska nadchodzi wiadomości o zniszczeniach dokonanych przez huragan na terytorium Śląska Opolskiego.

Napadu na pocztę lwowską dokonała ukraińska organizacja wojskowa.

Policja lwowska zdolała odszukać w godzinę po zamachu rabunkowym na pocztę samochód, którym zbiegli zbrodniarze i aresztowała kierowcę. Aresztowany kierowca pod krzywym ogniem pytań, przyznał się do współudziału w napadzie i wskazał kum byli właścicieli sprawcy.

Nie działał on w tym wypadku z pobudek ideowych, ale za wynagrodzeniem.

Jeszcze przed północą wyruszył sztab śledczy komendanta Nowodworskiego i nadkom. Parylewicza na poszukiwanie sprawców. Śledztwo trwało do g. 8 rano. Urobilo się przekonać, że napad wykonany został na rozkaz ukr. Org. Wojsk., która przygotowała szeroko zakrojoną akcję antip. na terenie Małopolski Wschodniej. Stwierdzono, że przygotowano szereg zamachów terrorystycznych o pokroju napadów rabunkowych dla zdobycia pieniędzy. A zatem ukraińskie sfery „nieprzejednanych” raz jeszcze na rozkaz Berlina usiłowa-

W Gliwicach zerwał huragan bardzo wiele dachów. Dachy kościołów w Gliwicach i w Szulezowicach zostały w części zerwane. Stare drzewa zostały wydarte z korzeniami; w parku miejskim naliczono przeszło 30 złamanych drzew. Cyruk Semzrota, który rozbił namioty na placu Krakowskim, uległ zupełnemu zniszczeniu. Na szczęście nie było w nim ludzi. Wielkie zniszczenie zaznaczyło się na placu lotniczym, gdzie huragan zniszczył wewnętrzne urządzenia i samoloty. Połączenia telefoniczne i telegraficzne zostały zniszczone. Ruch kolejowy na przestrzeni między Gliwicami a Labandem wstrzymał, gdyż huragan zaniósł tor kolejowy wielką ilością wyrwanych drzew i słupów telegraficznych.

W Bytomiu ulice zawalone zostały zerwanymi dachami, oraz drzewami, wyrwanymi z korzeniami. Szczególnie uciążliwie miejscowi las Dąbrowa. Kable i elektrownia zostały uszkodzone, wobec czego w kopalniach nie było prądu. Przemysł bytomski zaskłama została drzewami, wyrwanymi z korzeniami. Na cmentarzu ewangelickim upadające drzewa uszkodziły pomniki.

Podobne zniszczenia nastąpiły w Zabrze, Biskupicach i w szeregu innych miejscowościach, ponad którymi przeszedł huragan.

Nie obeszło się bez wypadków śmiertelnych. W Pyskowicach huragan przewrócił komin cegielni, zabijając 4 osoby, a ciężko raniąc 3.

W zakładach wodociągowych w Zawadzie runął komin i zniszczył garaż samochodowy, w którym robotnicy ukryli się przed burzą. Rany odniosło kilka osób, a jedna z nich umarła.

W Gliwicach z powodu zawalenia się kominu cegielni zginęła jedna osoba. Opodał Targowicy uderzył piorun w troje dzieci; dwoje z nich zabił, a jedno ciężko zranił.

—oś—

ly podnieść głowę, ale i tym razem, dzięki energii Wydziału Śledczego wszelkie zamierzenia zbrodniczej akcji zostały w zarodku sparaliżowane.

Niema tu co prawda do czynienia z jakąś potęgą, z jakąś silną organizacją antypaństwową, ale z gronem ludzi, którzy bądź to dla zysku materialnego, bądź też z fanatyzmu dążą do wywołania za wszelką cenę odruchu zbiorowego społeczeństwa ukraińskiego przeciw Rzeczypospolitej.

W ciągu wczorajszej nocy i dnia przeprowadzono szereg rewizyj i aresztowań. Właściwi sprawcy napadu w liczbie 4 są już pod kluczem. Nazwiska ich jednak jak również wszystkie inne szczegóły zamachu są trzymane w ścisłej tajemnicy, ponieważ w związku z ich aresztowaniem natrafiono na pewne materiały, które pozwolą policji dojść do większych jeszcze rezultatów.

Grzybowskięj tajną gorzelnię, która prosperowała w tym lokalu, jak również przy ul. Chłodnej 19 i we Wyszokowie. Kierownikiem tej gorzelni, był por. rezerwy Władysław Cichy, zamieszkały w Wyszokowie, oraz nauczyciel szkoły w Wyszokowie Zygmunt Puczkowski. Na miejscu znaleziono 1.700 litrów gotowego spirytusu i kilka tysięcy litrów zacieru. Cichęgo aresztowano. Puczkowski jednak zdołał zbiec i wysłano za nim listy gończe. Szkoda wyrażona skarbowi państwa wynosiła 1.000 zł. dziennie.

Wykrycie szajki handlarzy żywym towarem w Warszawie.

Władze bezpieczeństwa wykryły szajkę handlarzy żywym towarem. W dniu wczorajszym silny oddział agentów policji śledczej otoczył willę niejakiego Fuchsa. Fuchs znany jest nie tylko w Warszawie, ale prawie w całej Rzeczypospolitej z procesów poborowych sztucznych kalek. W willi Fuchsa aresztowano także niejakiego Marczyka, króla handlarzy żywym towarem, oraz Moszka i Lejzora Ascherów, którzy byli jego spółnikami. Razem z nimi wysłał Fuchs dziewczęta do Brazylii i Buenos Aires do domów publicznych.

—oś—

URLOP MINISTRA JURKIEWICZA. Minister pracy i opieki społecznej, dr. Jurkiewicz, rozpoczyna w dniu 6 b. m. urlop wypoczynkowy, który spędzi w Karlsbadzie.

WYCIĘŻKA STUDENTÓW TURECKICH W POLSCE Dnia 10 b. m. przybywa do Warszawy wycieczka studentów politechniki i szkoły handlowej w Angorze.

POGRZEB Ś. P. WOJEWODY MŁODZIANOWSKIEGO. Ekspedycja zwłok ś. p. wojewody Młodzianowskiego nastąpi w piątek dnia 6 b. m. o godz. 5 po południu na dworzec kolejowy w Krynicę, skąd zwłoki odejdą wieczorowym pociągiem pospiesznym do Warszawy. Pogrzeb odbędzie się w Warszawie.

RÓWNOCZESNA ŚMIERĆ MAŁŻONKÓW. Właściciel domu nr. 9 przy ul. Kamienniej w Łodzi, małżonkowie Minkin, zmarli onegdaj o jednej godzinie po długotrwałej chorobie; on liczył 87, a ona 86 lat życia. Minkin przybył w roku 1891 z Moskwy i założył w Łodzi sklep dodatków krakowskich. Onegdaj rano Minkin nagle zmarł,

Paryż, 6 lipca. „New York Herald” ogłasza wiadomość z Pekinu, że bandyci chińscy napadli na pociąg kolei wschodnio-chińskiej, zabili 4 osoby, 8 osób rani i uprowadzili kilku cudzoziemców, przede wszystkim Japończyków, by wymusić od nich okup. Między ban-

(Własne Radio „Nowej Reformy”).

a w godzinę później zmarła również jego żona, co wywołało poruszenie w całej dzielnicy.

WSZECHPOLSKI ZŁOT HARCEREK. W dniu 5 b. m. w Wyszokowie pod Pułuskim rozpoczęła się złota harcerka z całej Rzeczypospolitej, mająca trwać do dnia 20 b. m. W dniu drugim tego miesiąca do umieszczonych na miejscu obozów przybyli już cztery drużyny harcerki z Francji, Lotwy, Belgii i Głęboka, w liczbie 150 osób.

126 OSKARŻONYCH W SPRAWIE PRZEMYSŁOWEJ AFERY I OROROWEL. Śledztwo w sprawie głośnej afery poborowej w Przemyśle zostało już ukończono i sprawę przekazano przemysłowej prokuraturze. Nadużycia wykryto w 4 ch komisjach poborowych, przyczem aresztowano dwu lekarzy wojskowych i trzech fizyków powiatowych. Ogółem aresztowano 126 osób, zatrzymanych jednak w aresztach tylko 16. W toku śledztwa przeprowadzony informacyjny pobór wśród uwolnionych za pieniądze popisowych, wykazał, że na ośmiu popisowych 6 złotych jest do służby. Ustalono ponadto, że opłacali się komisjom nawet niezdolni do wojska, a to w obawie, by nie pobrano ich w miejsce zdolnych, ale zwolnionych za pieniądze. W stan oskarżenia postawiono na razie 126 osób. Śledztwo sądowe trwa w dalszym ciągu. W okręgach, w których zlatrzyli się nadużycia, przeprowadzony zostanie ponowny pobór. Ponadto skierowano doniesienie karne przeciwko 200 osobom, wniechanym bezpośrednio lub pośrednio w całą afere.

—o—

ODZNACZENIA POŻARNICZE. Zarząd Głównego Związku straży pożarnych Rz. P. odznaczył naczelnika straży pożarnych w Limanowej, Kaz. Leśniewskiego, który kierował akcją obrony przy pożarze w Tymbanku, m. in. m. zasług, równocześnie został odznaczony naczelnik straży pożarnej w Krynicy Wsi. Oprócz tego, zostało odznaczonych kilku podoficerów i strażaków za dzielność, okazaną przy akcji w wyżej wspomnianych wypadkach.

XXXIII Walny Zjazd Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Jarosław, 2 lipca.

Dnia 1 i 2 lipca b. r. odbył się w Jarosławiu XXXIII Walny Zjazd Towarzystwa Szkoły Ludowej przy bardzo licznej liczbie delegatów Kół TSL. ze wszystkich stron Małopolski. Zjazd poprzedziło uroczyste nabożeństwo w kościele parafialnym.

O godzinie 10-tej nastąpiło uroczyste otwarcie Zjazdu w wielkiej sali „Sokoła” jarosławskiego, wypełnionej po brzegi. Obrady zajął wiceprezes Dr. Próchnicki, imieniem nieobecnej prezesa TSL. Witolda Ostrowskiego, który bawi za granicą dla poratowania zdrowia. Dr. Próchnicki nawiał swę przemówienie do Walnego Zjazdu TSL., jaki odbył się już raz w Jarosławiu przed 20 laty. Od tego czasu zmieniło się bardzo wiele. Dożyliśmy największego szczęścia, o którym wówczas nie mogliśmy nawet marzyć, że je oczy nasze oglądać będą. Doczekaliśmy się wolnej i niepodległej Ojczyzny. I samo miasto dzięki zapobiegliwości obywateli rozrosło się i wypiękniło, świadcząc o tężyźnie Narodu Polskiego. Następnie mowca powitał reprezentantów władz, duchowieństwa, miasta oraz bratnich instytucji i wszystkich delegatów, którzy z odległych stron przybyli radzić nad wspólnym dobrem.

Rok ubiegły był dla Towarzystwa Szkoły Ludowej nie najlepszy. Był to rok roboczy pełen jak zawsze szlachetnych wysiłków i zmagania się nie tylko z ciemnotą, ale i wdzierającą się w nasze społeczeństwo apatia i zmaterializowaniem, zwłaszcza wśród inteligencji. I nieraz przyszyłoby wątpliść i opuścić ręce, gdyby nie widok licznych rzesz, które coraz chętniej garna się do idei TSL. spragnione oświaty. I choć szeregi naszych pracowników nie powiększyły się, jednak należy ufać, że ta ciężka walka, jaką Koła TSL. staczają, zacieśniła serdeczne węzły pomiędzy członkami Towarzystwa, tworząc z nich jakby jedną wielką rodzinę, związaną troską o podniesienie kultury i oświaty szerokich mas, jako fundamentu wielkości Narodu i potęgi Państwa.

Sprawozdanie z ubiegłego roku nie zawiera żadnych olśniewających epokowych wydarzeń. Są w niem notowane szare, drobne, codzienne wysiłki ludzi i, licznej rzeszy pracowników tej idei posługujących, którzy co dnia choć cegiełką, choć kamieniem drobnym starają się dołożyć pod budowę naszej przyszłości. I ta suma wysiłków, to jest ten nasz wielki czyn, którym się możemy pochwili. Blisko siedm tysięcy osób korzystało z naszych kursów, blisko dwa tysiące działów z naszych ochronek i internatów, blisko 30 tysięcy czytelników z naszych bibliotek, tysiące działów z naszych szkół, setki tysięcy z naszych wykł. dów i pogadanek. Zwłaszcza na polu kursów rozmaitego typu, oraz kursów dla dorosłych analfabetów poczyniliśmy wybitne postępy. Znaczący też postęp zaznacza się na polu bibliotekarskim. Ilość książek w naszych bibliotekach pomnożyła się w przeciągu roku

blisko o 80 tysięcy. Sprawozdania dostarczane przez Koła dają obfity materiał dla każdego, który obserwuje linię rozwoju naszej oświaty. Daje także obraz karności organizacyjnej Towarzystwa. Na usterki złożyły się dwie przyczyny: pierwsza to to, że okres sprawozdawczy przypadł na czas wyborów, gdy Zarząd Główny, chcąc uniknąć nawet pozornego czynnego udziału w polityce, musiał wstrzymać wyjazdy lustracyjne i urządzenie zebrań.

—o—

Drugim faktem, który wpłynął ujemnie na rozwój Kół w Małopolsce Wschodniej, przynajmniej chwilowo, to był zakaz wydanych przez Kuratora Okręgu Szkolnego we Lwowie, zabraniający Inspektorom Szkolnym brania udziału w pracy Kół TSL. w charakterze członków Zarządów tych kół. Ponieważ wielu Inspektorów Szkolnych we Wschodniej Małopolsce było przewodniczącymi Kół TSL i jako działacze oświatowi położyli dla Towarzystwa bardzo wielkie zasługi, przeto rozporządzenie kuratora sprawiło, że cały szereg Kół znalazł się nagle bez przewodniczących.

Następnie Dr. Próchnicki poświęcił wspomnienie żałobne zmarłym działaczom TSL.: w pierwszym rzędzie Drowi Stanisławowi Orzechowskiemu — wiceprezesowi Zarządu Głównego TSL. ze Lwowa, Drowi Tadeuszowi Hilewskiemu — przewodniczącemu Związku Okręgowego TSL. z Kołomyj, ks. Teofilowi Niedzielskiemu z Rawy Ruskiej i prof. Leonowi Piotrowiczowi z Horodenki.

Zebrań uczcili pamięć zmarłych działaczy przez powstanie. Wymierają — kończył Dr. Próchnicki swoje przemówienie — Ci starzy działacze, którzy razem z Asnykiem i sp. Drem Adamem byli przy narodzeniu TSL. Ale pociechą dla nas starszych jest stały narw młodzięzy w nasze szeregi. Serdecznie też witamy na naszym Zjeździe przedstawicieli Akademickich Kół TSL. ze Lwowa i z Krakowa, jako tych, w których ręce oddamy nieskalany sztandar TSL.

Po otwarciu Zjazdu przez dra Próchnickiego powitał Zjazd imieniem miasta Jarosławia burmistrz Sierankiewicz, imieniem nieobecnej starosty p. Olearczyk, imieniem szkolnictwa p. inspektor Bem, imieniem „Sokoła” p. Wsiewski, prezes okręgu Sokoła i p. rejent Gantar imieniem miejscowego Koła TSL.

Następnie dr Wysocki wypowiedział referat pod tytułem „Z aktualnych zagadnień oświatowych”, oraz p. kur. Sikora referat o udziale TSL w Wystawie Powszechnej w Poznaniu. Po czym odczytano liczne depesze gratulacyjne od wojewody Darowskiego z Krakowa, wojewody Morawskiego ze Stanisławowa, wice wojewody Gronziewicza ze Lwowa, kuratora Rengorewicza z Katowic, gen. Wróblewskiego z Krakowa, dowódcy korpusu z Przemyśla, licznych towarzyszów oświatowych i instytucji społecznych, posłów, senatorów i osób prywatnych. Po południu odbywały się obrady w 5 komisjach: komisji sprawozdawczo-organizacyjnej, komisji oświaty szkolnej i pozaszkolnej, komisji pracy oświatowej wśród młodzieży, komisji pracy oświatowej wśród robotników i komisji dla spraw bibliotekarskich. — Obrady komisji były bardzo ożywione i rzeczowe i przejawiały się w bardzo wielkiej ilości wniosków i rezolucji do Zarządu Głównego. Komisje obradowały do późna wieczorem.

O godz. 9 wieczorem odbył się w salach Kasyna Wojskowego wielki rańt. Wydany przez miasto na cześć uczestników Zjazdu.

W poniedziałek o godz. 9 rano odbyło się plenarne posiedzenie Zjazdu. Imieniem komisji sprawozdawczo-organizacyjnej referował p. Leśniewski z Jarosławia cały szereg wniosków. Między innymi Walny Zjazd uchwalił opodatkować wszystkie Koła na rzecz utrzymania ochronek polskich w Czechosłowacji. Poza tym wielkie znaczenie miały wnioski skierowane do skierowywania młodzieży do obierania zawodów praktycznych, zwłaszcza w handlu i o zajęciu się tą młodzieżą przez TSL. Imieniem Komisji oświaty szkolnej i pozaszkolnej referował p. Rymar z Krakowa. Imieniem komisji oświatowej wśród robotników referował p. Jarzembki z Akademickiego Koła TSL ze Lwowa im. komisji bibliotecznej p. Żurawski ze Lwowa i im. komisji pracy oświatowej wśród młodzieży referował p. Chamała z Akadem. Koła TSL ze Lwowa. Po dyskusji uchwalono wnioski przewidziane w brzmieniu przedstawionym przez referentów. W wyborach uzupełniających do Zarządu Głównego wybrano pp. Aleksandrowiczównę Anię ze Lwowa dra Czuchajewskiego ze Lwowa Flacha Gustawa ze Lwowa, Gentlera Juliana z Krakowa, Nowaka Andrzeja z Warszawy, Ostrowskiego Witolda z Krakowa, dra Poratynskiego ze Lwowa, dra Próchnickiego Zdzisława ze Lwowa, Tutka Władysława z Przemyśla, dra Uhmę Stefana ze Lwowa, dra Wysockiego Wincentego z Krakowa i Kirchnera Zdzisława z Tarnopola.

Walny Zjazd TSL w Jarosławiu wypadł naprawdę imponujący i dał nowy dowód stałego rozwoju tej niesłuchanej pożytecznej instytucji, jaką jest Towarzystwo Szkoły Ludowej.

Wiadomości z kraju.

Uroczystości ku czci Asnyka w Kaliszu.

Dnia 29-go czerwca odbył się w Kaliszu zjazd b. wychowanków szkół kaliskich, połączony z obchodem 90-iej rocznicy urodzin Adama Asnyka. Z inicjatywy Towarzystwa b. wychowanków szkół kaliskich rocznicę tę postanowiono uczcić przez wmurowanie w ścianę gmachu gimnazjum, które ukończył Asnyk, tablicy pamiątkowej z wizerunkiem wielkiego poety. Odsłonięcie tablicy poprzedzone zostało mszą świętą w kościele św. Mikołaja. Poświęcenia tablicy dokonał ks. Jackowski. Na tablicy widnieje napis następujący. U góry czterowiersz:

Przyszłości podnieście gmach
Ale nie depcecie przeszłości ołtarzy.
Choć macie sami doskonalsze wznieść.
1838-1897.

U spodu:
Wychowawcowi niższej szkoły realnej w Kaliszu, Adamowi Asnykowi, II. Zjazd wychowanków szkół średnich kaliskich, czerwiec 1928.

W czasie uroczystości zabierali głos, oddając hołd pamięci Asnyka, Kazimierz Arnold, Włodzisław Wyganowski, St. Wojciechowski, dr. Władysław Kłyszewski (odeczyt o Asnyku) i prezes Rady Miejskiej Kalisza, adw. Dołęga-Kowalewski.

Budowa nowych pomników w Warszawie.

Z Warszawy telefonują nam: Magistrat m. Warszawy uchwalił budowę nowych pięciu pomników mianowicie: Słowackiego, Krasińskiego, Kilińskiego, Moniuszki i Kościuszki. Pomniki mają stanąć w różnych punktach miasta, stosownie do uchwał komisji rozbudowy Warszawy.

Wykrycie tajnej gorzelni

Z Warszawy telefonują:

Lotna kontrola skarbową wykryła w nocy dzisiejszej w jednym ze składów przv ul.

TEATR-KINA KONCERTY

Dnia 6 lipca

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO (ul. Raj-
ska 12). Dziś, w piątek, jutro i pojutrze ostatnie
tzw. przedstawienia dramatu w sezonie, na któ-
rych dama będzie „Fenomenalna umowa”, amery-
kańska komedia Johna. Zamknięcie sezonu
w niedzielę 8 b. m.

REPERTUARY:

TEATR IM SŁOWACKIEGO:

Piątek: „Fenomenalna umowa”.
Sobota: „Fenomenalna umowa”.
Niedziela: „Fenomenalna umowa”.

KABARET-DANCING „MOULIN-ROUGE”, dawn.
„City”, ul. św. Gertrudy 28 (wejście od plant) tel. 823.
Godz. przedstawienie — W sobotę i niedzielę popoł.
Viv Ecklock. — Wstęp wolny

Z Radio.

Program stacji radiotelefonicznych:

na sobotę, dnia 7 lipca 1929 r.

Kraków (566) Godz. 12-13: Koncert płyt gram.;
godz. 13-14: Sygnał czasu, hejnał z wieży Mari-
w Krakowie, kom. lotn. met.; godz. 15-16:20: Transm.
kom. met.; samorząd, nadprogram; godz. 17-18:
Audycja dla dzieci: komedia bajki wierszyki;
piosenki, muzyka w wyk. art. Teatru Miejsk.;
godz. 18-18:45: Trausm. naboż. z Wilna; godz. 19-19:30:
Rozm. i kom.; godz. 19:30-19:55: Odczyt „Przegląd
polityki zagranicznej niebieskiego tygodnia”, wygł. dr.
J. Regula; godz. 19:55-20:05: Transm. kom. roln.;
godz. 20:15: Transm. z Warszawy; godz. 22:30-23:30:
Transmisja muzyki tanecznej.

Warszawa (1111) Godz. 12-13: Muzyka z płyt gram.
godz. 13-14: Sygnał czasu, hejnał z wieży Mari-
w Krakowie, kom. lotn. met.; godz. 13:10-15: Prze-
rwa; godz. 15-15:20: Kom. meteor, gosp. o rad nad-
program; godz. 15:20-17: Przerwa; godz. 17-18: Si-
chowski dla młodzieży — transm. z Krakowa; godz.
18-18:45: Transm. z Ostrej Bramy w Wilnie; godz.
15:45-19: Przerwa; godz. 19-19:20: Rozm.; godz. 19:20
do 19:30: Przerwa; godz. 19:30-19:55: Odczyt „Man-
tyna i Malarstwo padewsko weneckie” — wygł. dr.
Marjan Heuzel; godz. 19:55-20:05: Kom. rolniczy;
godz. 20:05-20:15: Nadprogram kom.; godz. 20:15: Mu-
zyka popularna (transm. z Doliny Szwajcarskiej);
godz. 21: Koncert ze studja z udziałem nadkantara
Gerszona Sioty (śpiew), Br. Gieburga (wieloncz.);
i prof. L. Ursteina (akomp.); godz. 22-22:05: Sygnał
czasu, kom. lotn. met.; godz. 22:05-22:20: Kom. PAT;
godz. 22:20-22:30: Kom. polic.; sport, nadprogram;
godz. 22:30-23:30: Muzyka taneczna z rest. „Oaza”.
Ork. pod kier. W. Roszkowskiego i I. Karłowicza.

Katowice (422) Godz. 16:40-17: Kom. Polak. Zw.
Zrzesz. Gosp. Woj. Śl. i Woj. Kom. Turyst.; godz.
17-18: Transm. z Krakowa; godz. 18-18:45: Transm.
nab. z Ostrej Bramy w Wilnie; godz. 18:45-19:05:
Skryżanka poczt. dla dzieci; godz. 19:10-19:30: Roz-
maitości; godz. 19:30-19:55: Odczyt „O centralnym i ar-
gumencie w Myślowicach” — wygł. p. Bruno Kudera;
godz. 19:55-20:15: Nadprogram; godz. 20:15-22:20:
Transmisja konc. popularnego z Warszawy; godz. 22-22:30:
Sygnał czasu, kom. lotn. meteor. i PAT; godz. 22:30-
23:30: Transm. muz. tanecznej.

Poznań (544.8) Godz. 7-7:15: Gimnastyka poranna;
godz. 13-14: Sygnał czasu. Muzyka gramof.; godz.
14-14:15: Kom. PAT; godz. 18-19: Koncert ork. sal.
w kaw. „Espanada”; godz. 19-19:15: Gawęda baro-
godz. 19:15-19:35: 77 lekcja je. franc. (Kurs elem.) —
wygł. p. Omer Neveux; godz. 19:35-20:05: Odczyt „Z te-
renów inżynierii”; godz. 20-20:30: Kom. gosp.; godz.
20:30-22: Wieczór lekko muzyki. Udział Jora: Kłob
mandol. „Mewa” pod batutą p. Shudzińskiego. Ja-
nina Dudzińska (sopran). Kajetan Kopezyński (ba-
ryton), Ferdynand Kowalski (akomp.); godz. 22-22:30:
Sygnał czasu. Kom. meteor. i PAT; godz. 22:30-22:50:
Nadprogram wygł. Janusz Warnecki; godz. 22:50-
24: Muzyka taneczna z winiarni „Carlton”; godz.
24-02: XVI. Koncert firmy „Philips” w wyk. ork.
Franciszka Sykory.

Wilno (435) Godz. 13: Transm. z Warszawy; godz.
17-17:15: Chwilka litewska; godz. 17:15-17:30: Kom.
Tow. Roln.; godz. 17:30-17:55: Odczyt z dz. „Rolnic-
two”; godz. 18-18:45: Transm. nab. z Kaplicy Ostrej
Bramy; godz. 18:50-19:15: Odczyt org. przez Ku-
rat. Okr. Szk. Wileńsk.; godz. 19:15-19:35: Muzyka
z płyt gram. firmy Józef Waksler w Warszawie, u
lica Marszałkowska 132. Jeneralne przedstawiciel-
stwo na Polskę angielskiej wytwórni; godz. 19:35-20:
And. recytatorska „Wszystko — nie” St. Żeromskie-
go; godz. 20: Kom. gosp. 20:15-22: Transm. z War-
szawy; godz. 22-22:30: Transm. z Warszawy; godz. 22:30
do 23:30: Transm. z Warszawy.

KONCERT KIEPUY W RADJO. Dyrekcja Polskie-
go Radia podjęła starania, aby raz dać jeszcze radio-
słuchaczom sposobność usłyszenia Kiepuy. Jeśli zna-
komiści śpiewak się zgodzi, transmitowany będzie z
Warszawy na wszystkich stacjach polskie jako koncert
w piątek 6 bm. Szczegóły transmisji będą zapowiedzia-
ne w piątek przy podawaniu programu.

Kultura i sztuka.

Wystawa pracy chałupniczej w Polsce.

Z inicjatywy Polskiego Towarzystwa Poli-
tyki Społecznej i Instytutu Gospodarstwa Spo-
łecznego, przy czynnym poparciu p. ministra
pracy, oraz wyższych urzędników tego mini-
sterstwa, senatorów, posłów, przedstawicieli
nauki i działaczy społecznych, odbyło się zebranie,
na którym postanowiono przystąpić do zorganizowania
w Warszawie pierwszej w Polsce wystawy pracy chałupniczej.
Celem wystawy — poinformowanie szerokiego ogó-
łu o zakresie i charakterze tej niezmiennie
rozpowszechnionej w naszym kraju, a mało
zbadanej galeji gospodarstwa, oraz ujawnienie
warunków, w jakich odbywa się ta praca.

Szereg podobnych wystaw odbył się już daw-
no na zachodzie, dając początek twórczości
i zdrowemu ukształtowaniu pracy chałupni-
czej. Wystawa zamierzona jest na jesień 1929
roku. Ukonstytuował się tymczasowy szerszy
komitet, oraz wydział wykonawczy wystawy,
który rozpoczął już swe prace wstępne. Biuro
wystawy mieści się w lokalu Polskiego Towa-
rzystwa Polityki Społecznej, Warszawa, ul.
Jasna 19.

Z pobytu wystawy ruchomej w Złoczowie.

W objeździe swoim po Małopolsce wscho-
dniej wystawa ruchoma prób i wzorów prze-
mysłu krajowego odwiedziła Złoczów.

Otwarcie wystawy nastąpiło w dniu 22-go
czerwca w sali „Strzelca” — użyczonej przez
magistrat.

Wśród eksponatów wyróżniały się szczegó-
lniej wystawione przez Okręgowy Tow. Rolni-
cze w Złoczowie pełne barw o nadzwyczajnej
artystycznej robocie kilimy, a nadewszystko
przepiękne gobeliny, wytworzone przez kur-
sy kilimkarskie w Firleńcównie.

Z pomiędzy firm handlowych na pierw-
szym miejscu należy wymienić księgarnię W.
Zukerhandla, istniejącą w Złoczowie od 1874
r., której przyznano dyplom uznania za wy-
dawnictwo „Biblioteki Powszechnej”.

Kursa haftu i kroju przy Kole Kobiet Ży-
dowskich wystawiły ładne okazy haftów, na-
godzonych również dyplomem uznania.

Także gimnazjum państwowe im. Jana So-
bieskiego wystawiło bogaty zbiór barwnych
projektów kilimów wykonanych nadzwyczaj
starannie przez wychowawców pod kierowni-
ctwem prof. I. E. Blaschkiego. Eksponaty po-
wyższe są dowodem wielkiej pracy zarówno
ze strony kierownictwa, jak i młodzieży i na-
godzone zostały listem pochwalnym.

Na wystawie widzieliśmy dwa wynalazki
technika p. S. Kamińskiego, inwalidy wojen-
nego, który wystawił model walcypedu wo-
dnego oraz przyrząd do rowkowania kamien-
kami mylnymi, oszczędzający dużo ro-
boty, oraz wykonywający robotę dokła-
dnie.

Wystawę zwiedziło około 3 000 osób, a
zwłaszcza liczne wycieczki szkolne.

DOROCZNE ŚWIĘTO PIĘŚNI W POZNANIU.

W Poznaniu odbyły się produkcje chórow wielko-
polskich, ubiegających się o nagrodę m. Poznania.
Udział w popisach brało 7 kół. Sad konkursowy
tworzyli: ks. prof. dr. Gieburowski, dyr. W. Lach-
man i St. Czapalski. Największą ilość punktów
otrzymał w kategorii pierwszej chór miesza-
ny Koła Śpiewackiego Polskiego (32 punkty). Z kolei
największą ilość punktów otrzymało Koło Śpiewa-
ckie Polskie, chór żeński — 30 punktów, chór me-
ski „Hasło” — 30 punktów, chór męski „Boho” —
29 1/3, chór żeński „Chopin” — 27 1/3, punktów.
Chór męski Koła Śpiewackiego polskiego — 21 1/3
pkt., chór żeński „Halika” — 26 pkt. Kategoria II:
chóry mieszane: „Chopin” — 23 1/3 pkt., „Dem-
biński” — 17 2/3 pkt., chór męski „Mamusia” —
22 2/3 pkt. Kategoria III: chór męski: „Bembiniński”
17 pkt. Po ogłoszeniu wyników wręczone dyry-
gentowi zwycięskiego chóru, prof. Wicchowiczowi,
wędrowną nagrodę m. Poznania w postaci ozdoby
kanclerza. Ogólny poziom tegorocznych pro-
dukcji był wysoki.

WYCIECZKA PROFESORÓW I STUDENTÓW POLITECHNIKI LWOWSKIEJ WE FRANCJĘ

Wycieczka wydziału inżynierii politechniki lwow-
skiej, pod przewodnictwem dra Bryły, posła na
Sejm, i prof. budowy mostów, z udziałem kilku
profesorów i 24-ch studentów, po zwiedzeniu Pra-
gi i Norymbergii, udała się do Strassburga, gdzie
była bardzo serdecznie powitana przez konsula
dra Nieduszyńskiego. Po zwiedzeniu miasta, wy-
cieczka udała się do Verdun, gdzie zwiedzono pola
bitwy i tereny odbudowy. Z Verdun uczestnicy
wycieczki udali się do Paryża, gdzie w ciągu kil-
ku dni zwiedzali zakłady wodociągowe, kanalizac-
yjne i asenizacyjne, a także techniczne urządze-
nia w Marly le Pain, Charenton, Parc Montsouris
(wieża ciśnieniowa etc.). W ratużu paryskim odbyło
się na cześć uczestników wycieczki przyjęcie.
W odpowiedzi na powitanie przemówił prof. Bryła
i ałtache handlowy, p. Wędlawowicz. Wycieczka
odjechała do kraju przez Szwajcarię.

Czy z twarzy ludzkiej można czytać?

Jeżeli mamy wierzyć fizjognomistycę, że z
twarzy ludzkiej można wyczytać wiele, to
wyraz jej i budowa są niejako odbiciem du-
szy, w takim razie zdawałoby się, że nie mo-
że tu być wyjątków.

A jednak wiele mamy faktów, które nie tyl-
ko, że potwierdzają te wyjątki, ale chwycią
poprostu w posadach naukę fizjognomistykę.
Nie uloga n. p. typowości, że są ludzie lu-
dząco do siebie z twarzy podobni. Logicznie
myśląc, trzeba by więc przyjąć, że będą też
duchowo do siebie podobni. Tymczasem tak
często nie jest, czego typowym dowodem są
bliźniacy lub sobowitry, z których jeden jest
człowiekiem dobrym, a drugi bandytą.

Medycyna uczy nas znowu, że wyraz twa-
rzy może wskutek pewnych chorób zasadni-
czo i typowo się zmieniać, z czego nie wynika
by i duchowo człowiek się zmieniał, choćby-
śmy przyjęli nawet najdalej idący paralelizm
psychologiczny.

Są dalej ludzie, którzy noszą niejako na
twarzy stałe maski wobec świata, w głębi
duszy są całkiem innymi, a zdradzają się tyl-
ko wyjątkowo podświadomości lub w afektach.
Nie rzadko twarz ma w sobie coś zwierzęce-
go i fizjognomistyka wykorzystuje to, przypis-
ując osobnikowi wtedy także pewne cechy
zwierzęce. Wzmyń n. p. silnie, zwierzęco roz-
winiętą dłoń, szczękę, cechującą rzekomo na-
tury gwałtowne, brutalne, z niskimi instynk-
tami.

Znamy jednak chorobę, zwaną akromegalią,
która między innymi objawia się właśnie prze-
rośnięciem żuchwy, przyczem osobnik, jeżeli był
nim przedtem, pozostaje nadal ew. dobrotli-
wym i idealnym.

Często tak zwane zmysłowe usta — mają
całkiem inną przyczynę jak zmysłowość, a
niezwykle spotykamy ludzi bardzo zdolnych o
niekiedy czole, a głupich z czołami genialnymi.
Inteligencja, małe się w twarzy i oczach.

Czyż nieraz jednak nie spotykamy uczonych
o twarzy zupełnie prostackiej i mało inteli-
gentnej?

Zaprzeczyc się nie da, że często jednak
mimo to z twarzy człowieka wiele wyczytać
można, ale wtedy odgrywa tu rolę nie tyle
pojedyncze cechy fizjognomistyczne ile ogólne
wrażenie, jakie dany człowiek i twarz jego
na nas robią, a także intuicyjne wyczuwanie
do niego sympatii, względnie antypatii.

Nie należy zapominać o tem, że i u tego
samego człowieka twarz może się nieraz zmie-
niać kolejno w krótkim przeciągu czasu i wie-
dy mówimy: zrobił pan wtedy na mnie wra-
żenie takiego a takiego, a dziś widzę, że się
myliłem!

Są wreszcie twarze posagowe lub zupełnie

bez wyrazu, albo też mało cechujące czyli
jak mówimy, pospolite.

Pewne stany psychiczne i afekty mogą wy-
ryć na twarzy tak cechujące i dominujące pię-
tno, że głównie ono rzuca się nam w oczy i
zasłania inne. Taką jest n. p. twarz w wiel-
kim bólu, smutku, rozpacz, twarz porażona,
spuchnięta, wynędziała twarz w afekcie gniewu
i t. p.

Mimo to wszystko, pozostanie dla nas i na-
dal twarz zwierciadłem duszy, które może nas
tłumaczyć i mylić, ale i nieraz mniej jak mowa
lub nawet czynny człowiek, które często po-
zostają w zupełnej niezgodzie z jego właści-
wym charakterem i służą do tego, by na ze-
wnątrz wydać się innym jak się jest w rze-
czywistości.

Dr. Adolf Kłesk.

Dział gospodarczy

Znaczenie podniesienia wydajności ziemi

Problem podniesienia wydajności ziemi jest
stałe aktualny, jednak rozwiązanie go jest z
roku na rok odkładane dla braku odpowie-
dniej kapitałów. W ostatnich latach wpraw-
dzie zostały uruchomione kredyty na meliora-
cje rolne i forsowanie użycia nawozów sztucz-
nych, jednak, rzecz ważna, jest to tylko dzia-
łalność polowicza, zatem nie dająca pożada-
nych rezultatów. Celem przyspieszenia akcji
podnoszenia rolnictwa, Centralne Towarzy-
stwo Rolnicze zwróciło się do ministerstwa
rolnictwa z projektem powołania czynników
społeczno-rolniczych do opracowania planu
działania, któreby najskuteczniej zapewniło w
okresie 5 lat uzyskanie z 1 morga powierz-
chni użytków nadwyżki równej wartości 1
centnara metrycznego żyta.

Jakie znaczenie dla możliwości państwa
może mieć takie podniesienie wydajności zie-
mi, najlepiej wykazują cyfry.

Obszar użytków w Polsce wynosi około 45
mili. morgów, zatem nadwyżka 1 centnara z
morga dałaby 45 mili. centnarów żyta, wzglę-
dnie równowartość w sianie, mięsie, nabiale
itp. Licząc okrągło po 45 zł. za q. żyta, a
więc po cenie przeciętnej znacznie niższej, niż
obecna, da nam to 2 miljardy 475 mili. zł.
rocznie. Gdybyśmy już obecnie tą nadwyżką
rozporządzali, byłoby państwo państwem zamoż-
nym, gdy dziś możemy tylko pocieszać się
myślą, że mamy wszelkie warunki, aby być
zamożnymi.

Wzmocniona produkcja częściowo wpłynęłaby
na podniesienie spożycia wewnątrz kraju, czę-
ściowo zaś na zmniejszenie przywozu środków
spożywczych, których w latach średniego u-
rodzaju znaczne ilości sprowadzamy z zagra-
nicy, np. w r. 1927 za 622 mili. zł., w I.
kwartale 1928 r. za 186 mili. zł. Po odliczeniu
rezerv na lata nieurodzajów, nadmiar mógłby

zostać wywieziony zagranicę w stanie suro-
wym lub też stanowić podstawę przemysłu
rolnego. Jest to najskuteczniejsza droga do
trwałego poprawienia naszego bilansu handlo-
wego, zmniejszenia odpływu ludności ze wsi
do miast i zagranicę, oraz podniesienia wpły-
wów podatkowych.

Z kolei masuwa się pytanie: czy tylko takie
ze wszech miar pożądane wzmocnienie wydaj-
ności ziemi da się w naszych warunkach prze-
prowadzić w przeciągu 5 lat? Otóż, Polskę
można przyrównać do ekstenzywnie prowa-
dzonego folwarku, gdzie zapuszczone dobre
pola dają mniej, niż u sąsiada intensywnie
zagospodarowane piaski. Tak np. zbiory psze-
nicy z hektara ziem wynoszą w Polsce —
13 q. (przeciętna z ostatnich 3 lat), gdy w
Niemczech, Belgii, Szwecji około — 30 q. —
Zbiory żyta zaś: w Polsce — 11.8 q., w Niem-
czech, Szwecji, a Dni id. — 20 q.

Zresztą nawet na obszarze samej Polski
istnieją ogromne różnice wydajności ziemi,
zależnie od stopnia kultury uprawy. W 1927
r. na poznańskich piaskach zbierano przecięt-
nie z hektara 15.2 q. żyta, a 18.18 q. pszenicy,
gdy równocześnie w woj. lwowskim —
9.9 q. żyta, a 10.3 q. pszenicy, w woj. wileń-
skim tylko 7.7 q. żyta, a 9.3 q. pszenicy. Jak
wiadomo zaś, dalsze podnoszenie produkcji w
intensywnie prowadzonych gospodarstwach
wymaga znacznych wkładów, natomiast każ-
da melioracja w gospodarstwach ekstenzyw-
nych, t. zn. w takich, jakie przeważają w
Polsce, procentuje się bezzwłocznie i wysoko.

Nie wdając się w szczegóły akcji, zmierz-
ającej do zwiększenia wydajności ziemi, mo-
żna jednak być pewnym, że celowe zużycie
znaczniejszych kapitałów na potrzeby rolni-
ctwa może dać w przeciągu kilku lat obfite pło-
ny.

—o—

Zainteresowanie zagranicy 4% premijowa pożyczką inwestycyjną.

W ostatnich dniach nadchodzą do banków
przyjmujących zapisy na pożyczkę inwesty-
cyjną, liczne zapytania z banków zagranicz-
nych i oferty na objęcie obligacji tej pożyczki
w znacznych kwotach.

Pożyczka inwestycyjna jest pożyczką we-
wnętrzną i subskrypcja jej nie była rozpisy-
wana zagranicą.

Samorzutne zainteresowanie sfer finanso-
wych zagranicznych wewnętrzną pożyczką
polską świadczy o zaufaniu, jakie zdobyli
sobie w świecie papiery polskie, a w odnie-
sieniu do pożyczki inwestycyjnej także o do-
centowaniu korzystnej lokaty kapitału w tym
papierze.

Zapisy na obligacje pożyczki napływają z
każdym dniem coraz liczniej, tak, iż należy
się liczyć z ewentualnością, że osoby, które
nie zgłoszą subskrypcji dosyć wcześnie, nie
będą mogły otrzymać obligacji.

—o—

Kronika ekonomiczna.

KREDYT WARRANTOWY. Oddział główny Ban-
ku Polskiego w Warszawie, oraz oddziały tego
banku w Poznaniu i Bydgoszczy zostały upoważ-
nione przez centralę Banku Polskiego do przedsta-
wiania wniosków w sprawie przyznania kredytów
warrantowych przedsiębiorstwom, które otrzymały
koncesje od ministerstwa przemysłu i handlu na
prawo prowadzenia publicznych domów sklado-
wych z prawem wystawiania warrantów.

Co się tyczy rodzaju towarów, mogących być
przedmiotem operacji warrantowych, oraz stosun-
ku procentowego udzielanego kredytu warrantowe-
go dla poszczególnych rodzajów towarów, to
kwestie te są unormowane okólnikiem Banku
z dnia 1 czerwca 1927 r. Zgodnie z tym okólni-
kiem, Rada Banku zalecała stopniowe ustalanie
listy towarów, mogących stanowić przedmiot kre-
dytu warrantowego, w wysokości 50 proc. warto-
ści szacunkowej, względnie giełdowej towaru.

UREGULOWANIE WYWOZU JEZEMIENTA.
Doświadczenia państw obcych przy eksporcie jezu-
mienta niejednokrotnie udowodniły korzyści, plyn-
ące z unormowania i standaryzowania eksporto-
wanego jezumienta, szczególnie browarniczo.

Odpowiednia akcja organizacji i składająca się
zgo eksportu na terenie Polski została już wdro-
żona i w najbliższym czasie zostanie przedsięwzię-
ta prace nad przygotowaniem odpowiednich norm.
Pożądaniem jest, aby zainteresowane w produkcji
i handlu jezumientem organizacje gospodarcze
i firmy eksportowe zgłaszały swe postulaty w tej
miejscie do Państwowego Instytutu Eksporowego.

EKSPORT ZIEMNIAKÓW. Eksport ziemniaków
polskich znajduje się obecnie w stadium zupełnego

prawie zaniku z powodu raka ziemniaczanego,
stwierdzonego w licznych miejscowościach kraju.
Szereg rynków odbiorczych dla ziemniaków pol-
skich został zamknięty odpowiednimi zakazami
i utrudnieniami w przywozie, motywowanymi oba-
wą przed zawlečeniami zarazy ziemniaczanej.
Walka z wyplenieniem raka prowadzi minister-
stwo rolnictwa na podstawie rozporządzenia z dnia
9 lutego 1928 r., poświadczając, że jednak, aby i sfe-
ry kupieckie, zainteresowane w eksporcie ziemnia-
ków, współdziałały w zwalczaniu tej szkodliwej
i istotnie niebezpiecznej zarazy, uniemożliwiającej
zbyt towaram zagranicę i powodującej również mar-
nowanie się znacznych ilości zdrowych ziemnia-
ków z braku tego zbytu. Pomoc ta może znaleźć
wyraz w uatychniastowem meldowaniu w każdym
poszczególnym zauważonym wypadku zarazy
młkowej w odnośnej stacji, względnie zakładowe
ochrony i badania roślin, lub stanowiących i urzę-
dów wojewódzkich. Stery kupieckie w związku ze
skupem ziemniaków u producentów, mogą się tu
okazać bardzo pomocne.

**ZE ŚWIATOWEGO RYNKU CEN HURTO-
WNYCH.** Z krajów europejskich jedynie Szwecja
i Norwegia wykazują nieznaczny zniżkowy ruch
cen o charakterze raczej stabilizacyjnym. Drobne
obniżenie wskaźnika dla Japonii jest dalszym eta-
pem postępu w procesie, zapoczątkowanym
w styczniu 1925 r.

W Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej
przy niewielkiej rozpiętości cen, utrzymujących
się na pewnym stałym poziomie, zarysowują się
częste skoki wewnątrz poszczególnych przezia-
łów miesięcznych, co świadczy o silnej spekulat-
ywności produkcji amerykańskiej — w związku
z szerokim zastosowaniem pionowego, oraz po-
ziomego akumulowania kapitałów. Ostatnia zniż-
ka cen w Ameryce prawdopodobnie odbije się
ujemnie na rynku europejskim. Na specjalną uwagę
zasługuje wzrost indeksu polskiego, będącego
prognozą cen zdecydowanie niskiej cen, odchyla-
jących się znacznie od przeciętnej poziomu za
rok 1927. Jedynie angielski wskaźnik wzrósł pra-
wie w tej samej skali, co polski (6 punktów), je-
dnak już w maju następuje tam wzrost w kierun-
ku zniżkowym.

**SITUACJA NA ŚWIATOWYM RYNKU JAJ-
CZARSKIM.** Anglia: Pamięć ożywienie na rynku,
lecz tylko dla pierwszorzędnych towarów. Handel
garnkami drugorzędnymi znajduje się w stanie
depresji, mającej charakter czasowy, z powodu
podatku towaru rosyjskiego. Francja: Tendencja
spokojna. Wymaga się dowóz towaru rosyjskiego.
Belgia: Tendencja wzmocniona. Ceny bez zmian.
Szwajcaria: Tendencja spokojna, branżachy doko-
nają bandy niewiele. Widoki na polepszenie słabe.
Włochy: Ożywienie wyłącznie na towar naj-
przedniejszy. Drugorzędne gatunki nie znajdują
odbiorców. Czechosłowacja: Tendencja słaba przy
małej zmianie popytu. Słabe widoki na polepszenie.
Austria: Silny dowóz przy słabym popycie. To-
war rosyjski, przychodzący częściowo w złym sta-
nie, wpływa na obniżenie cen. Niemcy: Tendencja
mniejsza. Obfity dowóz towaru rosyjskiego, kie-
rowanego również do innych państw na magazy-

nowanie jaj w chłodniach, skutkiem czego rynek staje się normalniejszy. Holandia Rynek odczuwa osłabienie popytu z zagranicy. Danja: Tendencja spokoju, na powód słabego popytu. Jugosławia: Tendencja słaba, tranżakcyj na powód wysokich cen nie dokonywa się. Polska: Reagując na słabą tendencję na rynku światowym, obniżono ceny. Mimo to jednak towar polski nie może jeszcze konkurować z rosyjskim. Węgry: Położenie bez zmian, producenci nie obniżają cen. Bułgaria: Wobec słabego popytu, ceny na rynku uległy obniżeniu. Rumunia: Wobec słabego popytu, eksport stale maleje.

(j.) **ROSJA ZAKUPUJE ZBOŻE ZAGRANICĄ.** Jak donoszą z Antwerpii, na światowych rynkach zbożowych wywołały zdziwienie zakupy pszenicy, dokonywane przez Rosję. Obiega pogłoska, że Rosja w rozmaitych portach zakupiła 100.000 ton pszenicy. I tak: w Liverpoolu jedna firma z Rotterdamu, a druga z Antwerpii zakupiły 50.000 ton na rachunek Rosji, zaś pewna firma paryska 30.000 ton. Pewien pośrednik z Hamburga zakupił 10.000 ton, a w tych dniach nastąpi zakupno dalszych 20.000 ton na rachunek Rosji. Część tych zapasów skierowano do portu Tallina (Rewla), część do Odessy. Giełda zbożowa zareagowała na te zakupy szybkąwyżką. Na rynku berlińskim cena podniosła się z 4½ na 5 marek. Zakupy te zostały spowodowane ostrym przedziwiskiem w Rosji.

Ze sportu.

DOSKONAŁE WYNIKI JAPOŃSKICH LEKKOATLETÓW.

Wobec zamierzonego doprowadzenia do skutku meczu międzypaństwowego lekkoatletycznego pomiędzy Polską a Japonią, ciekawą jest rzeczą przejrzyć ostatnie wyniki lekkoatletów japońskich, osiągnięte w czasie przedolimpijskich zawodów przygotowawczych.

Oda, najlepszy wszechstronny lekkoatleta japoński, który przed czterema laty na Olimpiadzie paryskiej zajął 6-te miejsce w trójskoiku, osiągnął w końcu maja doskonały wynik 15 m. 41 cm., niewiele gorszy od rekordu światowego. (Rekord światowy Wintersa 15 m. 52 cm.) W skoku w dal Oda zajął pierwsze miejsce z wynikiem 7 m. 37.7 cm. Również bardzo ładny wynik osiągnął Nakasawa, w skoku o tyczce, w którym poprawił on dotychczasowy rekord japoński, skacząc 3 m. 91 cm. W skoku wwyż Oda i Kimura są zawodnikami na mniej więcej jednym poziomie, skacząc 190—195 cm. W rzucie oszczepem gwiazda uniwersytetu Wasada, Sumiyoshi, osiągnął 61 m. Nadzieją Japonczyków na krótkie dystanse jest Aisawa, który na ostatnich zawodach uzyskał na 100 m. czas 10,7 sek., a na 200 b. 21,6 sek.

Jak widzimy, walkę z lekkoatletami japońskimi należy uważać dla nas zgóry za przegraną.

—050—

Kronika sportowa.

KATOWICE — RYBNIK. Podokręg Rybnik Śląskiego Związku Okręg. Pilki Nożnej urządził w niedzielę dnia 8 lipca r. b. o godz. 15-tej na boisku K. S. Rybnik 20, mecz reprezentacyjny pilki nożnej pomiędzy powiatem Rybnik a Katowicami. Zestawienie drużyny przeciw Katowicom jest następujące: Weiss (K. S. Rybnik 20), Kuna (K. S. Rybnik 20), Szymocha (K. S. 23 Czerwionka), Gruszka (K. S. Byskawica), Grabmeyer (K. S. Rybnik 20), Schneider (K. S. Naprzd 23), Latocha (K. S. Byskawica), Hallar (Naprzd 23), Brödel (K. S. Silesia), Daniel (K. S. Rybnik 20), Pawletko (K. S. Silesia).

WIELKA ILOŚĆ WPISÓW DO REGAT WSZĘCHPOLSKICH W BYDGOSZCZY. W ubiegłym tygodniu upłynął termin zgłoszeń do regat wszechpolskich o mistrzostwo Polski, które odbędą się w niedzielę 8 lipca r. b. na torze wioślarskim w Brdziejewie. Program obejmuje 16 biegów, w tym 5 biegów o mistrzostwo Polski i 3 biegi eliminacyjne na IX Olimpiadę w Amsterdamie. Zgłosiło się 20 towarzystw zrzeszonych w Polskim Związku Towarzystw Wioślarskich, które trenują częściowo już od kilku dni w Brdziejewie. Wszystkie biegi zapowiadają się nadzwyczaj ciekawie, co każe przypuszczać, że publiczność przybędzie znów tak tłumnie na regaty wszechpolskie, jak po inne lata.

Pachnaca konferencja międzynarodowa.

W bieżącym tygodniu zebrał się w Londynie hodowcy róż z całej Europy, Ameryki i Australii na międzynarodową konferencję, która zasługuje chyba rzetelnie na miano pachnawej, ile że poświęcona jest przeważnie sprawie nietylko hodowców róż, jako rośliny ozdobnej, ale i w celach perfumeryjnych. — Kult tej królowej kwiatów był po wsze czasy międzynarodowy. Znany jest przecież fakt, że cesarzowa Józefina, pragnąc hodować najpiękniejsze gatunki róż z całego świata w swoich ogrodnach w Malmaison, kazała wydać panu Kennedy, słynnemu hodowcy róż z Hammersmith w Anglii, stały paszport, aby bez względu na stan wojny czy pokoju między Anglią a Francją, przebywać mógł swobodnie granicę, dzielącą oba kraje i pilnie zazwyczaj strzeżoną. P. Kennedy był stałym dostawcą cesarzowej.

Od czasów Józefiny hodowla róż zrobiła kolosalne postępy, nie wystarczają one jednak widać specjalistom, skoro przez cały bieżący tydzień będą oni obradować nad sposobami wyleszenia jeszcze udoskonalenia wonności, a zarazem ozdoby tego kwiatu. Krzyżowanie istniejących gatunków jest podstawą racjonalnej, eksperymentalnej hodowli kwiatów, dającej nieraz zupełnie nieurzędziane i nader

cenne wyniki. Dzielenie się na międzynarodowych konferencjach otrzymanymi na tej drodze przez poszczególnych hodowców rezultatami posuwa znacznie naprzód sprawę. Zarazem też udzielają sobie wzajem hodowcy cennych wskazówek w sprawie zmieniającego się gustu publiczności, wyrażającego się we wzmożonym popycie na jedne gatunki i zaniechaniu innych. Tak np. stwierdzono na obecnej konferencji, że poszukiwane są róże o niezwykłych barwach, dzwacznych, szlachetnie wytwarzanych i przez to tracących wiele na zapachu. Ale brak ten nie odstrasza nowoczesnych eksperymentalnych wielbicieli róż, niepokoi natomiast wielce hodowców, których zadaniem jest produkowanie gatunków zarazem ozdobnych i nadających się do produkcji olejków różanych, stanowiących nader intratną, poważną dziedzinę hodowli.

Biotechnika jako wynik praktyczny duchowego życia roślin.

(m-m) Ciekawe, że nie przyrodnik wykazał pierwszy tę rewelacyjną prawdę o duszy i nerwach roślin. August Strindberg, znany literat i poeta dokonał eksperymentu na roślinach, w którym wykazał z rutyną godną najdosławniejszego botanika, że życie roślin jest zjawiskiem o wiele więcej skomplikowanym, aniżeli się to dotychczas wydawało.

Badanie tkanek organicznych przeprowadzali poprzednio przyrodnicy sposobem czysto chemicznym: mianowicie farbowali tkanek zwierzęcą, wiedząc, że rozmaite składowe części odmiennie reagują na substancje chemiczne. W ten sposób inny kolor przybrały komórki tkanki, inny zaś gruczoły, jeszcze inaczej wyszło zabarwienie substancji nerwów lub tkanki łącznej.

W ten sam sposób usiłowali przyrodnicy wyszukać nerwy roślinne, lecz nadaremnie. Żaden barwnik nie oddziałał na substancję nerwową roślin, z czego botanicy wyciągnęli ten logiczny wniosek, że roślina nie posiada nerwów. Lecz Strindberg wykazał, że doświadczanie wykonywane na tkanek organicznej zwierzęcej nie może być miarodajne dla tkanki roślinnej, ponieważ nerwy roślin są zbyt subtelne, aby reagowały na tę samą próbę chemiczną. Należałoby wobec tego pogrubzić nerwy roślin, aby uczynić je czułymi na eksperyment chemiczny.

Strindberg wpadł na genialny pomysł podrażnienia nerwów roślinnych zupełnie w ten sam sposób, jak się to czyni z nerwami ludzi i zwierząt: poprostu odmówił im tego, czego były spragnione. Umieścił, bardzo blisko nad naczyniem z wodą cebulkę hiacyntu, lecz ilekroć korzonki cebulki dotykały wody, oddalał cebulkę od naczynia: w ten sposób korzonki odczuwały wilgoć, lecz nie mogły się w niej zanurzyć. Hiacynt „zadenerwował się” i zachorował na zapalenie nerwów, a pogrubione w ten sposób nerwy reagowały już na barwniki.

Postępując wedle wytycznej Strindberga, osiągnął znany przyrodnik prof. Bose identyczne wyniki. I on dowiódł, że psychiczne objawy roślin dlatego trudno wykazać, ponieważ nerwy roślin są nazywać wale i delikatne, aby można było za pomocą zwykłego eksperymentu wykazać ich istnienie. W tym celu używa prof. Bose bardzo skomplikowanych aparatów i udało mu się udowodnić, że niektóre komórki roślin pulsują zupełnie jak serce, którego wzruszenia przenosi roślina nie przez substancję chemiczną, lub ciecz, lecz właśnie przez nerwy, które można nawet leczyć odpowiednimi lekami; jednym słowem są wszystkie dane, aby stwierdzić życie psychiczne roślin. Objawy te były dla nas dlatego dotychczas niewidoczne, ponieważ roślina żyje w tempie nieproporcjonalnym w stosunku do naszego zmysłu spostrzegawczego. Aparat Bosego zdołał przyspieszyć milion razy bieg życia rośliny i udostępnił w ten sposób dokładne studium jej przejawów psychicznych. I nie tylko rośliny znane dotychczas, jako czule okazały zdolność reagowania na rozmaite wewnętrzne podrażnienia, lecz także i te, które uczeni przyrodnicy uważali dotychczas za zupełnie „prostaków”.

W ten sposób ułożone badanie roślin postępuje dzisiaj w tempie coraz szybszym i dochodzi do zdumiewających rezultatów. Najnowsze zdobycze wiedzy wykazują, że rośliny posiadają wzrok i posługują się nim zupełnie jak ludzie i zwierzęta, że obdarzone są bardzo czułym zmysłem dotyku, który stanowi dla nich broń bardzo użyteczną, co więcej, zostało dowiedzionem, że nerwy roślin są o wiele czulsze na wilgoć w powietrzu i prąd elektryczny, aniżeli zwierząt. Jeden z najnowszych szermierzy teorii o duszy roślinnej, France, doszedł nawet w swych badaniach do tak rewelacyjnych wyników, że roślina jest lepszym chemikiem, technikiem i wynalazcą, aniżeli — człowiek; wszystkie nasze udoskonalenia techniczne są jedynie naśladownictwem pracy roślin, od których człowiek może się wiele nauczyć. Ta właśnie nauka, zwana biotechniką jest praktycznym wynikiem badań nad duchowością roślin.

Sztuczne jezioro na Saharze.

Nowe plany nawodnienia pustyni.

(Mab) Tyłokrotnie projektowane użyczenie Sahary i nawodnienie tych olbrzymich piaszczystych obszarów nie mogło być dotychczas

zrealizowane, gdyż śmiały ten plan stale natrafiał na przeszkody technicznej natury. Ostatnio należy się jednak spodziewać, że zrealizowanie utopijnych dotychczas zamysłów zaczyna wchodzić na nowe tory. Mianowicie angielski szef urzędu mierniczego w Egipcie stwierdził, że część pustyni libijskiej leży o wiele głębiej od terenu otaczającego i że depresję tę można wyzyskać na utworzenie sztucznego jeziora przez doprowadzenie wody z morza Śródziemnego. Spadek wody przeprowadzanej przez tunel mógłby być zużyty na wytworzenie prądu elektrycznego.

Sposób ten uczynił Dr. Ball podczas wojny, zabrał się zatem raźnie do dzieła. W tym celu dokonał odpowiednich pomiarów, a obliczenia wykazały niezbicie, że powierzchnia źródła Quattara, połączonego z pustynią braktem karawanowym, leży głęboko poniżej poziomu morza. Wymiar nizin wynosi 17.500 km², a najniższy punkt znajduje się 140 m. poniżej poziomu morza. Dziwną wydaje się myśl, że to niezwykle położenie okolicy dotychczas było nieznanym, iż strona ta jest stosunkowo dosyć uczęszczana. Widocznie karawany spieszą szybko przez tę nieogóściną okolicę, aby jak najprędzej dotrzeć do źródła wody.

Długość zagłębienia źródła Quattara wynosi 320 km., szerokość 120 km., najdalszy punkt na wschód oddalony jest o niespełna 200 km. od Kairo i dostępną jedynie przez pustynię.

W zagłębieniu Quattara napotyka badacz na wielkie złoża soli, co uzasadnia przypuszczenie, że zagłębienie to stanowi dawniej część morza Śródziemnego i połączone było z morzem kanałem, który z czasem wysychł lub został zamulony. Próby, aby kanał znów spełniał swoje zadanie, nie dały jeszcze rezultatu, lecz są na najlepszej drodze. W licznych miejscach przekopywano teren, lecz nadaremnie, ponieważ trudno jest w tym piaszczystym gruncie dokopać się głębokości 350 m. potrzebnej do budowy kanału. Obliczenia i pomiary wykazały, że należy wziąć pod uwagę codzienne wyparowanie około czterdziestu milionów m³ wody ze względu na wysoką temperaturę na Saharze. Ilość wody zatem, która by dopływała do sztucznego jeziora przez projektowany tunel, dałaby prąd elektryczny o sile 160.000 HP.

Niestety nie udało się odnaleźć starego kanału, łączącego zagłębienie z morzem Śródziemnym i dlatego trudno dzisiaj obliczyć kosztu budowy tunelu, zanim nie będą przedsięwzięte wiercenia próbne. Kredyt, którego w tym celu zażądał Dr. Ball od rządu egipskiego, wynosi 800.000 szylingów. Liczą się jednak z tem, że prąd elektryczny, uzyskany ze spadku wody w tunelu przeznaczy się do zamortyzowania kosztów budowy, oświetlając miasta egipskie i dostarczając siły popędowej do motorów, nawadniających zasypiane piaskiem okolice Nilu.

Różne wiadomości.

DŁUGOŚĆ KISZEK U STWORZEŃ. Ciekawą jest rzeczą, że długość kiszek u stworzeń jest rozmaita, a zależy od jakości pokarmu. Np. stworzenia odżywiający się ciutką krowią, więc pokarmem pożywczym i łatwostrawnym, mają kiszeki bardzo krótkie, najwyżej 3 razy tak długie, jak ich ciało. Człowiek, jedzący pokarmy mieszane, ma już kiszeki dłuższe, bo 6 razy tak długie, jak ciało. Najdłuższe zaś kiszeki mają stworzenia roślinojedzące (pokarm trudniejszy), bo kilkakrotnie razy tak długie, jak ciało. Kiszeki np. owiec są 28 razy dłuższe od ich ciała. A. K.

RADJO W HOTELACH AMERYKAŃSKICH. Radjo rozpowszechnione jest w Stanach Zjednoczonych bardziej, niż gdziekolwiek. Potężne towarzystwo akcyjne eksploatacji hoteli, które posiada hotele w ośmiu wielkich miastach, a w tem hotel mieszczący 2.200 osób w Nowym Jorku, postanowiło zainstalować dla przyjemności i rozrywki gości hotelowych indywidualne radioapara-

ty w każdym numerze hotelowym. Instalacja to miedzi, albowiem chodzi tu o 7.700 numerów. To też wykonanie tego planu zajęło prawie rok. Każdy pokój połączony jest przewodem z kabina centralną, znajdującą się na górnym piętrze hotelu. Kabina centralna posiada dwa silne aparaty odbiorcze i dwie grupy amplitifikatorów. Operator, urzędujący od godz. 10 rano do 12 w nocy, układa dwa programy z emitowanych przez stacje amerykańskie audycji. W pokojach hotelowych można słuchać albo przez głośnik, albo przy użyciu słuchawek.

Olbrzymie instalacje wymagała założeń przeszło 10 milij. metrów drutu i kabla, 8000 odborników, 7.700 komutatorów etc. etc. Koszt całej instalacji wyniósł przyzwolą sumkę — około 1 miliona dolarów.

(j.) **AUTOMATYCZNY DETEKTYW.** Można tak- że powieścić pułapka na złodzieja, albo zdradliwy aparat fotograficzny, ale najlepiej wysłuchajmy, co donoszą dzienniki nowojorskie. W poniedziałek w nocy został schwytany, a raczej odkryty złodziej w sposób niezwykle, a mianowicie za pomocą przyrządu, który każdego niepowołanego, zbliżającego się do chronionego przedmiotu fotografuje, a równocześnie puszcza w ruch dzwonek elektryczny. Przyrząd ten, wynaleziony przez pewnego policjanta nowojorskiego, został już umieszczony w licznych sklepach, bankach i kościołach i właśnie w kościele „ofiarą” jego padł pierwszy złodziej. Mianowicie na przedmieszczyźnie nowojorskiej Broux w biurze parafjalnem odezwali się w nocy dzwonek alarmowy. Ksiądz i kościelny pospieszyli do kościoła i ujrzeni, jak z niego ucieka jakiś człowiek, który — jak się okazało — dobierał się do skarbnicy. Przyrząd alarmowy spłoszył złodzieja, równocześnie jednakże przynajmniej fotograf, przy silnym świetle zdjął podobiznę jego. Na podstawie tej fotografii nazajutrz policja ujęła złodzieja.

FABRYKA Z DWOMA ROBOTNIKAMI. O zabawnym wypadku gospodarki sowieckiej donoszą moskiewskie „Izwiestia” z dnia 27 czerwca r. b. Organy Inspekcji robotniczo-włociańskiej w Leningradzie ustaliły, że w fabryce wyrobów chemicznych imienia „Mendelejewa” pracuje dosłownie dwóch robotników, którzy otrzymują razem 135 rb. miesięcznie. Zarząd zaś owej fabryki składa się z 8 urzędników, zajętych administracją, oraz opracowywaniem planów produkcji. Oznajmują oni miesięcznie 898 rb. Ołóż jest tam dyrektor fabryki, jego zastępca, kierownik techniczny, kierownik handlowy, buchalter, kasier i dwie biurolistki. Przy zakończeniu roku operacyjnego fabryka, posiadająca tylko dwóch robotników, wypłaciła dyrektorowi, oraz kierownikowi technicznemu tantiemy, mimo, że przeprowadzona rewizja wykazała deficyt.

CZY NALEŻY ZOSTAĆ WEGETARIANINEM? Dr. L. Hedon przedstawił w Towarzystwie lekarskim w Montpelier wyniki przeprowadzonych przez siebie doświadczeń, których celem miała być odpowiedź na pytanie, w jakim stopniu potrzebne są organizmowi przy intensywnym i długotrwałym wysiłku mięśniowym, racje pokarmowe, zawierające albuminy, t. j. mięsnych. Doświadczenie polegało na przejechaniu 1.450 km. na rowerze w ciągu jednego miesiąca, przyczem do roweru dołączony był wózek z ładunkiem, wagi 80 kg. Wysiłek całomiesięczny wyrażał się 7.157.000 kilogrametrów, t. j. wynosił średnio 250.00 kilogrametrów dziennie. Pożywienie dra Hedona składało się przylem wyłącznie z potraw wegetariańskich.

W wyniku swych doświadczeń doszedł dr. Hedon do przekonania, iż długotrwała i zmudna praca, oparta na wysiłku mięśniowym, nie wymaga bynajmniej odżywiania przy użyciu potraw mięsnych.

Odpowiedzialny redaktor:
ARTUR POPIEL
Wydawca:
Spółka Wydawnicza „REFORMA”
Spółka z ogr. odp.

„OLLA”
jedyna istniejąca, niedościgniona marka światowa, udowodniona zupełną gwarancją na każdą sztukę. Cena sprzedaży detalicznej za tuzin 22, 1203 A. Zł. 8.—.

Przewodnik handlowo-informacyjny po Krakowie

Najkorzystniejsze źródła zakupów

Herbata A. HAWELKA Kraków, Rynek gł. 31. „Pałac Słaski” HERBATA RANGALLA CEYLON TEA w jednym gatunku, naj- lepszym i w paczkach 1/2 i 1/4 kg. — Dla od- sprzedawców rabati!	Ubezpieczenia Towarzystwo ubezpieczeń na życie „FENIKS” ul. św. Gertrudy 8, tel. 273	Przybory piśmienne R. ALEKSANDROWICZ Baszowa 11 Tel. 311 i 4034 Magazyn przyborów biurowych.	Forciepiany HELENA SMOLARSKA KRAKÓW SZEWSKA 9 FORTEPIANY FISHARMONJE PIANINA
Srebro SREBRNO — PLATYNY ARTYKULY kościelne SUKIENNICZE I Magazyn fabryczny M. JARRA.	Reklama dźwięcznia handla! Aparaty i przyb. fotogr. Warszawski Skład przyborów fotograficz. Szewska 2. Tel. 1428	Reklama Ogłaszajcie się w Przewodniku „Nowej Reformy”	FORTEPIANY PIANINA WŁ. BOŁOŃSKI KRAKÓW PAŁAC SŁASKI

Wymienione firmy polecamy naszym Czytelnikom!